

RUDAR

PREMOGOVNIK
VELENJE

ČASOPIS PREMOGOVNIKA VELENJE, ŠTEVILKA 5, JUNIJ 1997, LETO XXXI

ČESTITAMO OB PRAZNIKU

Program prireditev ob dnevu rudarjev

Prireditve ob letošnjem prazniku rudarjev se vrstijo že od 6. junija. Vendar pa je vrhunec praznovanja še pred nami. V prihodnjih dneh ste vabljeni še na te prireditve!

1. V sredo, 2. julija, ob 19. uri se bodo v Restavraciji Jezero srečali **delavci**, ki delajo v Premogovniku Velenje **20 let**, in prejeli nagrade in priznanja.

2. Četrtek, 3. julij, bo dan za osrednjo prireditev - **36. skok čez kožo**:

- Zbiranje uniformiranih rudarjev na Titovem trgu se bo začelo ob 7.30.
- **Svečana parada** bo s Titovega trga po velenjskih ulicah do mestnega stadiona krenila ob 8. uri.
- Ob 9. uri se bo na stadionu ob jezeru začel **36. skok čez kožo**, na katerem pričakujemo obisk najvišjih državnih predstavnikov, v rudarski stan pa bo skočilo okoli 70 mladih rudarjev.
- Ob 16. uri se bomo ob Restavraciji Jezero srečali sedanji in nekdanji delavci Premogovnika Velenje na **družabnem srečanju**.

3. Ljubitelji atletike si bodo v soboto, 5. julija, na stadionu ob jezeru lahko ogledali mednarodni atletski miting.

4. Letošnje praznovanje dneva rudarjev se bo zaključilo s svetovnim prvenstvom vodenih modelov čolnov v razredu **FSR NAVIGA'97**. Potekalo bo od **7. do 13. julija** na Turističnem jezeru v TRC Jezero.

Vabimo vas, da z nami praznujete dan slovenskih rudarjev in se nam pridružite na prireditvah!

Srečno!

Obvestilo o zapori cest

Rudarska parada bo v četrtek, 3. julija, ob 8. uri krenila s Titovega trga po mestnih ulicah do stadiona ob jezeru. Pohod parade bo po Rudarski cesti, Prešernovi cesti, Jenkovi cesti in Kidričevi cesti. Omenjene ceste bodo v času parade zaprte za promet, za nekaj minut pa bo ustavljen tudi promet na vpadnicah na omenjene ceste, in sicer na Tomšičevi cesti, Šerčerjevi cesti, Kersnikovi cesti, Aškerčevi cesti in Koroški cesti.

Prosimo vas za razumevanje!

Srečno!

Velika sreča je, če lahko z optimizmom zreš v prihodnost!

V strateškem dokumentu, ki opredeljuje razvojno vizijo Premogovnika Velenje za obdobje od leta 1997 do 2006 in ki so ga člani upravnega odbora potrdili na najskem zasedanju, smo sestavljalci tega dokumenta zapisali naše videnje nadaljnjih možnosti in kvalitete življenja v našem podjetju. Pri snovanju vsebine tega, za nas zelo pomembnega dokumenta, smo izhajali iz spoznanj, ki veljajo za svetovno tržišče premoga in električne energije, kot tudi iz nuje oziroma bolje rečeno iz želje, da mora tudi nam biti omogočeno poslovanje, skladno z načeli dobrega gospodarja.

Če kje potem v našem podjetju še kako dobro vemo, da je pridobivanje premoga dejavnost, kjer poslovanje "na kratek rok" ni možno, ker draži proizvodnjo in neugodno vpliva na nivo varnosti zaposlenih. Zelo dobro se zavedamo, da je in bo tudi v naprej kvaliteta našega življenja v največji meri odvisna od nas samih, od naših sposobnosti in znanja, od tega, kako se bomo pri delu angažirali in nenazadnje tudi od tega, kako se bomo znali med seboj pogovarjati ter se dogovarjati, ne glede ali delamo na odkopih, pri transportu, v delavnicah, v vodstvu podjetja, v sindikatih ali kje drugje. Vsaj tako pomemben kot je odnos do dela in sodelavcev v službi, je za uspeh posameznika ter posredno tudi podjetja pomemben odkrit in pošten odnos do družine, do zakonskega partnerja, otrok, staršev, do najbližjih. Zelo dobro se zavedamo tudi dejstva, da je le od nas samih odvisno, kakšen ugled ima in bo imelo naše podjetje, tako v Šaleški dolini kot tudi v Sloveniji in v svetu. In če imajo in bodo imeli tudi drugi, ne samo mi, o našem podjetju in o nas samih dobro mnenje, je in bo mnoge strateške, pa tudi vsakodnevne odločitve enostavneje sprejemati. Brez igrane skromnosti lahko zatrdim, da naše podjetje danes uživa veliko naklonjenost poslovnih partnerjev in to je za naš razvoj prav gotovo zelo spodbudno.

Vedno znova se mi zdi pomembno izpostaviti, za uresničitev katerih strateških ciljev si bomo v naslednjem desetletnem obdobju še posebej močno prizadevali:

- zagotavljati proizvodnjo lignita, ki bo omogočala tehnično in ekonomsko optimalno poslovanje Premogovnika Velenje ter Termoelektrarne Šoštanj,
- zaposlenim v premogovniku omogočiti kar največjo stopnjo varnosti in humanosti pri izvajanju delovnega procesa,
- sproti in učinkovito reševati ekološke probleme, ki so in še nastajajo kot posledica energetske dejavnosti v občinah Velenje in Šoštanj,
- zaradi zmanjševanja števila zaposlenih v energetske dejavnosti zagotavljati nova delovna mesta oziroma nadomestne programe.

Prepričan sem, da ima prevladujoči pomen strateški cilj, ki se navezuje na velikost proizvodnje premoga, saj drugih treh ciljev brez uresničitve tega ne bomo zmogli realizirati. Zato je zelo pomembno, kako so in bodo pogoji v zvezi z velikostjo proizvodnje v Premogovniku Velenje ter v Termoelektrarni Šoštanj opredeljeni v Nacionalnem energetskega programu Slovenije.

Skupna ponudba obeh energetskega podjetij iz Šaleške doline za slovenski Nacionalni energetskega program je proizvodnja premoga 4 milijone ton letno in proizvodnja električne energije 3.200 GWh letno. Ponudba velja za obdobje do leta 2023 in sestavljalci Nacionalnega energetskega programa jo v njegovem predlogu dosledno upoštevajo. V obdobju do leta 2023 tudi ni potrebno in ni predvideno odkopavati premoga v Jami Šoštanj. V ponudbo smo zapisali, da bo v zvezi z Jamo Šoštanj treba do leta 2015 sprejeti strateško odločitev, kako na tem področju naprej, sicer bomo v premogovniku leta 2023 znižali proizvodnjo na 2,5 milijona ton letno.

Sestavni del naše ponudbe je tudi cena premoga. Le-ta bi po našem mnenju morala biti vsaj 10% večja od cene uvoženih premogov v Šoštanj. S takšno ceno bomo zmogli pokriti stroške, ki bodo nastajali ob doslednem uresničevanju vseh naštetih strateških ciljev, tudi za zapiranje Jame Škale (kmalu po letu 2000) pa sanacijo rudarskih škod, tehnološko posodobljanje odkopavanja premoga, formiranje novih

delovnih mest oziroma programov, investicij itd.

Končni cilj navedenih aktivnosti je sklenitev dolgoročne pogodbe o pogojih proizvodnje premoga in električne energije v Šaleški dolini. Ni možno poslovati uspešno, če se je treba vsako leto posebej dogovarjati o višini proizvodnje, o ceni premoga, o tržišču in o tem, ali bomo imeli sredstva za uresničitev poslovnih potez, potrebnih za uresničitev strateških ciljev.

Navedena cenovna ponudba za državo, po našem mnenju, ni zahtevna in je konkurenčna. Tudi od države ne zahtevamo nikakršne subvencije ali posebnih zakonov za financiranje raznih nujnih aktivnosti. Zahtevamo pa, da država, to je naš večinski lastnik, v okviru danih zakonskih možnosti opredeli vlogo proizvodnje lignita in električne energije iz Šaleške doline tudi z dolgoročno pogodbo.

Premogovnik Velenje je podjetje, ki zaposluje veliko število zares sposobnih in odgovornih delavcev. Dokler bo temu tako in dokler bomo k reševanju problemov pristopali na način, da jih bomo želeli rešiti, da bomo želeli kvaliteto življenja dograjevati in ne nasprotno, tako dolgo se za našo perspektivo, kljub vsem problemom, ni potrebno bati.

Vesel sem, da lahko ob letošnjem rudarskem prazniku z veliko mero optimizma razmišljam o naši prihodnosti. To je sreča, ki je danes mnogi državljani Slovenije niso deležni.

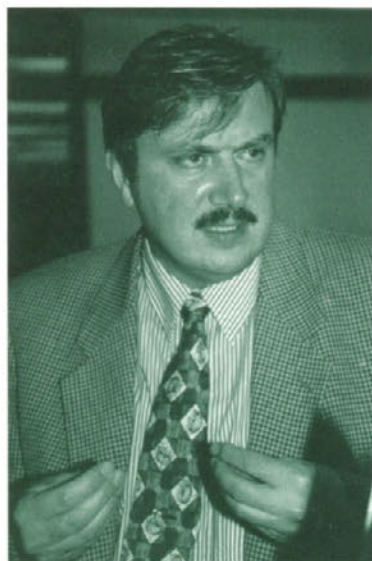
Vsem sodelavkam in sodelavcem kot tudi vsem, ki delo našega kolektiva cenijo in spoštujejo, ob rudarskem prazniku iskreno čestitam.

Dr. Franc Žerdin

Obisk vladnih predstavnikov

Bo s poletjem prišla odjuga?

Na obisku v premogovniku sta bila 13. junija novi državni sekretar za energetiko v Ministrstvu za gospodarske dejavnosti Alojz Kovše in državni sekretar za trgovino v Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj Anton Grabeljšek. Po ogledu visokoproduktivnega odkopa v jami Pesje jima je vodstvo podjetja predstavilo proizvodnjo in poslovanje podjetja ter strateški načrt do leta 2006.

Alojz Kovše

Na sekretarja Kovšeta je zlasti naslovilo vprašanje glede podpisovanja pogodbe o oddaji premoga v TEŠ za letos in cene premoga. Pogodba sredi junija še vedno ni bila podpisana, cena velenjskega premoga, ki naj bi po prvotnem dogovoru z ministrom za gospodarske dejavnosti bila za 10% višja od cen uvoženih premogov, pa je bila med tem časom zaradi tečajnih razlik med marko in dolarjem izenačena. Vodstvo podjetja je zanimalo tudi, zakaj ministrstvo tako dolgo ne da soglasja k statutu Premogovnika in s tem zavira nadaljevanje procesa lastninjenja ter kako se v ministrstvu lotevajo pokrivanja izgub iz preteklih let.

Sekretar Kovše je dejal, da je zanj ponudba Premogovnika o konkurenčnem boju z uvoženimi premogi po 10 odstotkov višji ceni domačega premoga poštena in bo motivacijsko dobro vplivala na učinkovitost dela in boljše poslovanje, ker pa so tečajne razlike to dogovorjeno zaščito domačih premogov izničile, se bodo v ministrstvu o tem še pogovarjali.

Zatrnil je, da bo pogodba o oddaji premoga za letos podpisana v tednu po njegovem obisku pri nas, ministrstvo pa bo dalo tudi soglasje k statutu Premogovnika in tako omogočilo nadaljevanje lastninjenja. Glede pokrivanja izgub iz preteklih let je omenil začetek postopkov za sprejetje zakona o sanaciji izgub, s sprejetjem Nacionalnega energetskega programa pa bo omogočeno in smiselno tudi sklepanje dolgoročnih pogodb v celotnem sistemu elektrogospodarstva in premogovništva.

Sekretar je poleg tega predstavil strategijo energetskega razvoja Slovenije in povedal, kaj vse so v ministrstvu storili na področju energetike v preteklih dveh mesecih, odkar je sekretar.

"Končujemo prenavo dravske verige, zelena luč je dana za obnovo in povečanje instalirane moči v soških elektrarnah, decembra lani so v Nuklearni elektrarni Krško podpisali pogodbo za nove uparjalnike, s čemer se je pričel postopek posodobitve in večje moči NEK. V HE Brestanica so zbrane ponudbe za novo tur-

PLAN PROIZVODNJE PREMOGA ZA LETO 1997

	TONE	%
TEŠ	3.928.000	97
- za proizvodnjo električne energije	3.757.000	92,8
- za proizvodnjo toplone energije	171.000	4,2
VIDEM ICEC	61.000	1,5
ŠIROKA POTROŠNJA	61.000	1,5
SKUPAJ	4.050.000	100

Sekretar Kovše je dejal, da je zanj ponudba Premogovnika o konkurenčnem boju z uvoženimi premogi po 10 odstotkov višji ceni domačega premoga poštena in bo motivacijsko dobro vplivala na učinkovitost dela in boljše poslovanje, ker pa so tečajne razlike to dogovorjeno zaščito domačih premogov izničile, se bodo v ministrstvu o tem še pogovarjali.

binu, v zaključni fazi je odločanje o gradnji savske verige petih novih hidroelektrarn, zaključujemo izbor za izvajalca izgradnje čistilne naprave na bloku V v TEŠ, tečejo pa tudi intenzivne priprave na gradnjo novega objekta TET v Trbovljah."

In kaj so v ministrstvu naredili v času, odkar je mesto državnega sekretarja prevzel Alojz Kovše?

"V parlamentu je bil obravnavan zakon o ratifikaciji pogodbe o energetski listini, pridobivali smo poročila Republike Slovenije za posamezne investicije v podjetjih sistema, to je za TEŠ, Zagorje, Senovo in Kanižarico, izdelali smo plan potrebnih naložb in možne načine za pridobitev sredstev, minister za gospodarske dejavnosti in sekretariat za energetiko se aktivno vključujeta v prostorske plane za izgradnjo energetskih objektov (HE Brestanica, NEK, TET Trbovlje, daljnovodi, HE Moste), intenzivno smo reševali operativne težave glede cen nafte in plina in dvakrat povečali ceno električne energije, na kakovostni ravni se pogajamo s sindikati in razrešujemo probleme v energetiki. V prihodnje se bom trudil, da bo neurejena zakonodaja glede energetike šla čimprej v vladne procedure, predvsem za zakon o oskrbi z energijo, zakon o rudarstvu, zakon o energetski inšpekciji in zakon o spremembi prometnega davka.

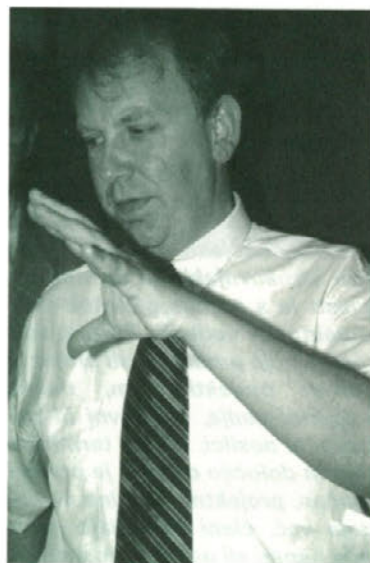
Oskrba Slovenije z energijo je bila dosedaj na zavirljivi ravni in je zadovoljevala nas in zahteve mednarodne organizacije UCPT. Za to gre zahvala vašemu Premogovniku in TEŠ, ki sooblikujeta več kot 30% energije v Sloveniji. Za to zahvalo pričakujem tudi v prihodnje zgledno sodelovanje in učinkovitost šaleškega energetskega bazena," je poudaril sekretar Kovše.

V odgovoru na vse povedano je direktor podjetja dr. Žerdin komentiral predvsem cenovno politiko vlade in dejal, da je kot energetik zadovoljen zaradi dvakratnega dviga cen električne energije, toda v isti sapi poudaril, da premogovnik od tega nima nič, ampak dobiva le višje račune za porabljeno električno energijo. Ob tem, da redno zagotavlja premog za proizvodnjo te

električne energije z zamrznjeno ceno v tolarjih in markah skozi celo leto. Grajal je predvsem premajhno elastičnost ministrstva v pogajanjih glede sprotnejšega prilagajanja cen domačega premoga, saj sedaj cena ni samo zamrznjena, ampak se z njo celo odmikamo od dogovora o 10-odstotni zaščiti domače proizvodnje.

Poudaril je, da se približuje konec petletnega obdobja, v katerem je treba definirati izgubo iz preteklih let in njeno zmanjšanje, zato pričakuje večjo aktivnost ministrstva. Povedal je še, da ne podpira rešitve z zakonom, saj sprejemanje zakona skozi vse procedure v državi lahko traja več kot eno leto, in da tudi ne podpira rešitve, ki predlaga zmanjšanje izgube v breme kapitala. Tega bo na takšen način namreč kmalu zmanjkalo.

Diana Janežič

dr. Franc Žerdin

Čestitka

V četrtek, 19. junija, je na Oddelku za geotehnologijo in rudarstvo Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani zagovarjal doktorsko disertacijo mag. Evgen Dervarič, pomočnik tehničnega direktorja za tehnično področje. Z uspešnim zagovorom disertacije z naslovom "Kategorizacija hribin za izbiro načinov podgrajevanja in izgradnjo jamskih prog" si je pridobil naziv doktorja rudarskih znanosti.

Čestitamo!

Projektna šola 1997

Strateško pomembni projekti

Vedno bolj tudi opažamo, da je projektni način dela našel svoje mesto v podjetju. Premogovnik Velenje je sicer funkcionalno organiziran, ker tako zahteva zakon o rudarstvu, vendar pa pri različnih razvojnih in drugih projektih vedno bolj postaja uveljavljen interdisciplinarni način dela, pri katerem so v realizacijo posameznega projekta vključeni različni strokovnjaki. To je mogoče izvesti le s pomočjo metod dela projektnega vodenja. Pri tem se s postavitvijo problema ali projekta sestavi projektni tim, določi projektni vodja, strokovni in poslovodni nosilci, naredi terminski plan in določijo cilji. Ko je projekt končan, projektna skupina ne obstaja več, člani opravljajo svoje delo naprej ali pa vstopijo v druge time.

Projektno in timsko delo je v našem podjetju postala uveljavljena oblika dela. Letos smo zastavili in začeli že tretjo projektno šolo. S prvo smo začeli v letu 1993, 21 udeležencev pa je obdelovalo projekt "Odkopavanje severozahodnega predela jame". Druga projektna šola v letih 1994 - 1995 je zajemala 27 udeležencev in 12 projektov s tehničnega, ekonomskega in kadrovskega-plošnega področja.

"V projektne šole '97 je opredeljenih 10 projektov ter vključenih 28 udeležencev - vodij in članov projektnih timov," je pojasnila Aca Poles koordinatorka projektne šole. "Po pripravljalnem sestanku z vodji projektnih timov, ki je bil 3. aprila, smo s prvim izobraževalnim dnevom pričeli 17. aprila letos. Do sedaj smo izpeljali sedem izobraževalnih dni. Izobraževanje je vsakič celodnevno in traja od 8. do 16. ure. Udeleženci na predavanjih oziroma delavnicah osvajajo teoretična znanja, hkrati pa vzporedno že pripravljajo zagonske elaborate projektov. Tak način dela terja veliko angažiranost udeležencev. Najprej prihajajo do novih teoretičnih spoznanj, nato sledi timsko delo v podjetju v okviru projektnega tima, kjer se spoznanja prenašajo na konkreten projekt, razčiščujejo strokovne dileme, vzporedno teče sodelovanje s poslovodnim nosilcem projekta, kjer se preverjajo strokovne odločitve, nato pa je potrebno dogovorjena poglavja opredeliti v zagonskem elaboratu in oddati na disketi. Izobraževanje teče v Vili Široko

in v mikroračunalniškem laboratoriju Šolskega centra Velenje, kjer projekte 'podpiramo' s Super Projectom."

Vodja vseh dosedanjih projektnih šol je bil dr. Milan Medved, pomočnik tehničnega direktorja za raziskave in razvoj. O projektni šoli ter projektne vodenju v podjetju nasploh je povedal:

"Letos smo v podjetju pripravili že tretjo projektno šolo. Glede na izkušnje iz preteklih dveh šol smo menili, da je treba z izobraževanjem pri projektne vodenju in timskem delu nadaljevati. Projektne šole organiziramo zato, da se seznanjamo z modernimi metodami dela, uporabljamo računalnik in računalniški program Super project, ki postaja vedno bolj uporabno orodje za vodenje in koordiniranje različnih projektov, poleg tega pa obdelamo trenutno najbolj aktualne teme ali probleme, ki so povezani s tehnološkim procesom premogovnika. Seznam projektov za projektne šole '97 kaže, da so zajeta vsa strokovna področja v podjetju.

Projektna šola '97

NAZIV PROJEKTA	Vodja	Člani
Obvladovanje invalidnosti v Premogovniku Velenje	Dušan Zapušek	Milena Ahtik, Jolanda Vovk, Marijan Lipičnik
Uvedba sistema ravnanja z okoljem v RLV	Franc Lenart	Bojan Lajlar
Visoko zmogljivi odkop	Boris Potrč	Vinko Kotnik, Pavle Skornšek
Fizične in ekološke obremenitve na delovnem mestu na visoko zmogljivih odkopih	Marjan Hace	Zmago Žibert, Dejan Radovanovič
Uvajanje reguliranih pogonov transporterjev	Branko Fošner	Danilo Jezernik, Zoran Dobovičnik
Programiranje tehnoloških procesov	Andrej Blažič	Miran Lužar, Stanislav Dacar
Razvoj metod selektivnega odkopavanja s kontinuirano analizo kemičnih parametrov premoga na podlagi naravnega gama sevanja	Marko Mavec	Janez Mayer, Miran Penšek
Postavitev modela vzdrževanja opreme v skladu z zahtevami ISO 9001	Jože Kamenik	Oto Brglez
Planiranje stroškov projekta	Marijan Lenart	Darjo Pungartnik
Projekt izvedenih del	Jože Vovk	Božo Špegel, Matjaž Koželj

Tudi letošnja projektna šola kot prejšnji dve izvajamo pod vodstvom dr. Antona Hauca iz Project Management Instituta pri Ekonomski fakulteti v Mariboru. Tudi priprave na to šolo so tekle v timu - s sodelavci iz službe izobraževanja in dr. Haucem smo večkrat sedeli skupaj in se podrobno dogovorili o vsebini, udeležencih in poteku šole.

Uporaba metod projektnega vodenja pa je uporabna tudi v drugih primerih. Premogovnik Velenje je registriran pri Ministrstvu za znanost in tehnologijo kot raziskovalna organizacija in vsako leto odda več prijav na razpise raziskovalnih in razvojnih projektov, vedno pa se prijavimo na razpis za spodbujanje tehnološkega razvoja. Ocenjujem, da smo v preteklih treh letih bistveno napredovali in je vsako leto več naših projektov odobrenih. To pomeni tudi občutna finančna sredstva. Prijave za te razpise so zelo zahtevne, eden od pogojev pa je tudi projektno vodenje.

V začetku junija so bili v podjetju na obisku predstavniki Inštituta za ekonomske raziskave Republike Slovenije, ki jih je Ministrstvo za znanost in tehnologijo pooblastilo, da pregledajo vlaganja ministrstva v razvojne projekte posameznih podjetij. V Sloveniji je bilo izbranih 28 podjetij. Predstavniki tega Inštituta so bili pri nas prijetno presenečeni in razmišljajo, da bi naše podjetje prikazali kot primer pametnega vlaganja razvojnih sredstev v tehnološki razvoj neposredno v gospodarstvu.

Učinki teh vložkov in projektov se pri nas zelo poznajo, saj so večinoma povezani z ekologijo, varnostjo pri delu in zmanjševanjem stroškov. Predstavniki Inštituta so tudi povedali, da ni veliko podjetij, ki bi celotno delo koordinirala s

projektne vodenjem in uporabo Super projecta, pri nas pa je to uveljavljen način dela," je povedal dr. Medved.

Za popolnejšo sliko o pomenu in uspešnosti projektne dela pa smo za komentar prosili še izvajalca letošnje in vseh dosedanjih projektne šole **dr. Antona Hauca**.

"Sodelujem že s tretjo projektno šolo v vašem podjetju in moram poudariti, da mi je všeč, ker je organizirana že tretja tovrstna šola. Je namreč dokaz kontinuiranega dela na razvojnem področju. Vidni so tudi rezultati prejšnjih dveh projektne šole.

Tokrat imamo veliko zelo zanimivih projektov, ki so za premogovnik tudi strateško zelo pomembni. V naše delo smo letos vpeljali nekaj novosti, nekatere teme smo bolj poglobljeno obdelali, dopolnili smo metodologijo. Izkušnje prejšnjih dveh šol so pokazale, da moramo bolj motivirati vodje projektov.

Tudi uporabo računalnika smo zastavili nekoliko drugače. Tako v prvem delu pri uporabi računalnika damo poudarek planu projekta z ekonomiko, torej planiranju stroškov, v drugem delu pa bomo poudarili kontrolo vodenja pri izvajanju projektov. Delo članov projektne šole je intenzivno. Novost letošnje projektne šole je tudi večja podpora naročnika projekta, torej managementa projekta. Vsak projektne vodja je že imel sestanek z managementom projekta, marsikateri vodja pa celo več sestankov. Tako sproti prihaja do odločitev, ne pa na koncu, ko so že izdelani zagonski elaborati projekta.

Do sedaj ni bilo težav. Vse naloge, za katere smo se dogovorili, so bile izpolnjene."

Dragica Marinšek in Diana Janežič

dr. Anton Hauc

Prijavljeni projekti na razpis Ministrstva za znanost in tehnologijo za pridobitev subvencij za tehnološke spodbude v gospodarstvu v letu 1997

Naslov projekta in vodja projekta	stroški razvojno-raziskovalne faze projekta	subvencija MZT	% sofinanciranja
Uvajanje reguliranih pogonov transporterjev, vodja Branko Fošner	18.300.000 SIT	4.575.000 SIT	25%
Razvoj metod selektivnega odkopavanja s kontinuirano analizo kemičnih parametrov premoga na podlagi naravnega gama sevanja, vodja Marko Mavec	18.454.000 SIT	9.227.000 SIT	50%
Uporaba industrijskih odpadkov v tehnološkem procesu pridobivanja premoga, vodja Franc Lenart	36.500.000 SIT	18.250.000 SIT	50%
Optimizacija odkopavanja lignita na osnovi avtomatizacije tehnoloških postopkov v pogojih Premogovnika Velenje, vodja Ivan Pečovnik	36.875.000 SIT	18.437.500 SIT	50%
Skupaj	110.129.000 SIT	50.489.500 SIT	

Hotel Barbara Fiesa

Kakovost – v učilnici...

O kakovosti govorimo v našem podjetju v zadnjem času veliko. O kakovosti dela, vzdrževanja opreme, nabave sredstev, načrtovanja, o kakovosti odnosov med sodelavci v podjetju in odnosu podjetja do okolja. Včasih so pogovori o kakovosti teoretični, na ravni projektov, med člani strokovnih timov, včasih pa je kakovost otipljiva, vidna. Takšna kakovost se je zgodila v soboto, 31. maja, v Fiesi.

Hotel Barbara je v maju pridobil še en kamenček v mozaik svoje sedaj že zelo bogate ponudbe, saj sta se obnovljeni hotelski stavbi in pokritemu bazenu pridružila še dva prepotrebna objekta: nova učilnica in obnovljena plaža.

Učilnica, ki je zrastle nad bistrojem na plaži in je s hodnikom povezana z jedilnico hotela, je svetel, lepo in uporabno opremljen prostor, v katerem je prostora za okoli 80 ljudi, posebna predelna stena pa jo razdeli v dva manjša funkcionalno zaokrožena prostora. Namenjena je različnim predavanjem, seminarjem, delavnicam.

Slovesno odprtje tega izobraževalnega prostora je bilo delovno; člani skupnega kolegija direktorja z gosti so svoj običajni sestanek tokrat premestili vanjo in ga namenili uvajanju sistema kakovosti v podjetje. Ta veliki projekt, ki letos pospešeno teče v našem podjetju, je najprej predstavil **mag. Marjan Kolenc**, tehnični direktor podjetja.

“Sprva smo se v premogovniku spraševali ali je v takšno podjetje, kot je naše, sploh smiselno uvajati kakovost ali pa je to zgolj modna muha,” je uvodoma dejal Kolenc. “Potem pa smo ugotovili, da je sistem kakovosti smiselno uvesti zaradi velikosti podjetja, komplicirane organizacijske povezanosti, lažjega obvladovanja spre-

memb in pridobitve akreditacije za posamezne procese. Procese v podjetju je treba obladovati s planiranjem, izvajanjem, nadziranjem in ukrepanjem ter za vse te procese izdelati dokumente. Glavne zahteve, politika in cilji sistema kakovosti so opredeljeni v strateškem načrtu podjetja in so v bistvu strateški cilji podjetja. Poenostavljeno povedano, to pomeni, da želimo s sistemom kakovosti doseči zanesljivost proizvodnje, poslovno uspešnost podjetja, ekonomičnost poslovanja, stoddostno varnost dela ter saniranje poškodovanega okolja. Naš cilj pri uvajanju kakovost v podjetje je, da bi julija prihodnje leto pridobili certifikat kakovosti,” je sklenil mag. Kolenc.

Podrobneje je projekt uvajanja kakovosti pojasnil mag. Slavko Plazar, svetovalec tehničnega direktorja za kakovost in predvsem poudaril, da bo oceno kakovosti v podjetju dala zunanja inštitucija, ki jo imenuje država. “Projekt Q ne uvaja v podjetje nekaj novega, ampak pomeni le dosledno in kakovostno doseganje planiranih ciljev.”

Oba predavatelja je dopolnil še direktor podjetja dr. Franc Žerdin, ki je poudaril, da so aktivnosti v zvezi s pridobitvijo certifikata kakovosti le del vseh aktivnosti, ki tečejo v podjetju, bodo pa letos imele prednost. “V podjetju in hčerah bo treba izdelati 83 dokumentov in strategijo, kako realizirati zastavljene poslovne cilje. Naše podjetje potrebuje certifikat kakovosti tudi zaradi tujih poslovnih partnerjev, saj bodo, če bo Slovenija stopila v Evropsko unijo, pred nas postavljeni težji pogoji delovanja: liberalnejši trg energije, premoga, enotni standardi, poenotena dokumentacija opreme, storitev...” je dejal dr. Žerdin.

Učilnica je namenjena različnim predavanjem, seminarjem, delavnicam.

...in na plaži

Če je bilo odprtje učilnice opravljeno delovno in z zahtevno temo, je bilo odprtje prenovljene plaže prijetna sprostitvev. Preden je direktor podjetja dr. Franc Žerdin prerezal trak, je nekaj slovesnih besed povedal pomočnik tehničnega direktorja za raziskave in razvoj dr. Milan Medved.

"Fiesa je bolj naša kot karkoli drugega," je dejal "zato smo si z Zvezo društev invalidov Slovenije, ki je lastnica večjega dela fieškega zaliva, in z občino Piran prizadevali za ureditev tega čudovitega zaliva in s skupnim sodelovanjem že veliko uredili. Zadnji objekt, ki je doživel vidno spremembo na bolje, je nova plaža. S 1.200 m² smo jo povečali na 2.300 m², nanjo navozili 2.000 m³ skal, naredili 800 m³ zasipov, pozidali kamnite zidove in položili 1.700 m² žganega peščenjaka.

Vse to nas je veljalo okoli 160 milijonov tolarjev. Načrtovalec celotnega projekta je arhitekt in projektant Jože Sraka, ki nas je za svojo nenavadno idejo uspel prepričati, ko je bila plaža le še risba na papirju. Vas, ki uresničenje te ideje že gledate, o izvirnosti, domiselnosti in čudovitem izgledu ni treba več prepričevati," je udeležence odprtja plaže nagovoril dr. Medved.

Kako se je prenove plaže lotil arhitekt Jože Sraka?

"Ogled kraja, torej stare plaže, je bil zame grozljiv: divja, naravna plaža levo, prav taka desno, vmes pa velika betonska

plošča. Pravzaprav nisem naredil nič posebnega, le plaži sem dal naravnejši izgled.

Sem lastnik projektantskega podjetja, kjer se lotevamo vseh objektov po vrsti: javnih stavb, notranje opreme, bencinskih črpalk. Jaz pa že imam nekaj izkušenj s plažami, projektiral sem namreč dve v hrvaškem primorju.

Vaš hotelski kompleks je že zelo dodelan, vendar sem ob sprehodu po njem dobil kar precej idej. Tako je v moji zamisli za dokončno ureditev plaže še izgradnja lesenega pomola in ureditev nekoč priljubljenega 'bunkerja', pa še kaj."

Na plaži so ta čas v prijetnem soncu uživali gostje fieškega zaliva, še več pa jih je posedlo na skale, ko so na plažo pritekli člani otroške plesno-akrobatske skupine Flip iz Pirana. Otroška razigranost, vrtoglave akrobacije, živopisani kostimi in poskočna glasba so bili pravi ognjemet počitniškega razpoloženja in prijetnih doživetij, ki spadajo k morju, soncu, razvedrilu, družbi, k Fiesi.

Diana Janežič

S prihodom "flipovcev" je plaža oživila.

Jože Sraka

Društvo za kadrovske dejavnost
Velenje

Obisk pri posavskih kolegih

Člani Društva za kadrovske dejavnost Velenje, med katerimi so tudi kadrovske delavce iz našega podjetja, so imeli 12. junija v okviru svojih rednih srečanj s člani sorodnih društev ekskurzijo v Sevnico. Njihovi gostitelji - Društvo za kadrovske dejavnost Posavja - so jim pokazali in predstavili najuspešnejše sevniško podjetje Lisca.

Med ogledom šivalnice

Lisca, tovarna perila, poleg Jutranjke, ki šiva otroško konfekcijo, Kopitarne, ki izdeluje kopita za čevlje in cikle, ter Tanina, ki predeluje kostanjev les, pomeni za kraj in celotno sevniško občino veliko, saj spodbuja njegov razvoj in omogoča zaposlitev predvsem ženski delovni sili. Ob obisku so jih predstavniki vodstva podjetja seznanili s poslovanjem podjetja, z organizacijo in delovanjem kadrovskega področja ter kadrovske politiko.

Po tej predstavitvi in izmenjavi izkušenj z velenjskimi kadrovskimi delavci so jih popeljali na ogled proizvodnje v pripravi dela, šivalnici in skladišču. Kot že rečeno, zaposluje Lisca v glavnem ženske, saj je le 10% zaposlenih moških. Delovni proces teče v eni delovni izmeni, kar je za delavke podjetja vsekakor ugodno, delajo pa z modernimi šivalnimi in drugimi stroji. Lisca je uspešno podjetje, ki svoje izdelke izvažajo v evropske države tudi pod svojo blagovno znamko, vendar se ji ne obeta lepa prihodnost. Evropska tekstilna industrija zaradi previsokih cen in zelo poceni delovne sile iz drugih držav sveta ni več konkurenčna.

Tako tudi v Lisci zmanjšujejo število zaposlenih in dolgoročno načrtujejo precejšnje zmanjšanje proizvodnje.

Kadrovske delavce je po ogledu proizvodnje v Lisci pot vodila še na ogled kulturno-zgodovinskih znamenitosti. Ogleдали so si obnovljeni sevniški grad z zbirkami o razvoju gasilstva, šolstva v Posavju, muzeja o pregnancijah, z zbirko narodne ornamentike, razstavo likovnih del domačega slikarja Konca in lutrovske kletjo. V gradu je tudi poročna dvorana, v atriju gradu pa pogosto pripravljajo različne glasbene prireditve.

Obisk pri posavskih kolegih so Velenjčani sklenili s pogovorom pri kosilu, za predstavitev velenjskega Društva za kadrovske dejavnost pa smo prosili njegovo predsednico Boženo Steiner, ki sicer vodi službo za organizacijo, nagrajevanje, izobraževanje in informiranje v našem podjetju!

Rudar: "Koliko članov združuje vaše društvo in od kod vse prihajajo?"

Steiner: "Društvo za kadrovske dejavnost združuje delavce, ki delajo na kadrovskem področju v občini Velenje. Pogovarjamo pa se, da bi povabili v društvo tudi kadrovske delavce z mozirskega območja. V društvu je registriranih 60 članov, se pa ta številka spreminja, večja in pravijo, da smo eno največjih društev za kadrovske dejavnost v Sloveniji. Večina članov društva dela v večjih podjetjih v velenjski občini in na Zavodu za zaposlovanje, enota Velenje.

Društvo deluje že zelo dolgo, vendar je bilo v nekaterih obdobjih bolj, drugih manj aktivno. Vsak nov predsednik je pač v začetku poprijel za delo in si zastavil precej aktivnosti, vztrajnost pa je bila različna."

Rudar: "Kaj delate v društvu?"

Steiner: "Na občnem zboru v začetku leta smo sprejeli načrt dela in se odločili, da bi se s pomočjo društva skušali izpopolnje-

Osebna izkaznica Lisce

Rojstni dan Lisce je 5. avgust 1955, ko je bila ustanovljena prva specializirana tovarna ženskega perila v Jugoslaviji. Je samorastniško podjetje, saj je zrastle iz majhne šivalnice nogavic in gumbov. Dolga leta je bila ena največjih tovrstnih tovarn v Evropi, sedaj pa je največja v Sloveniji. Svoje obrate ima v Zagorju ob Savi, Krmelju in na Senovem, kjer je prispevala k razvoju teh krajev in poskrbela zlasti za zaposlitev žena rudarjev.

Pred leti je sofinancirala tudi v izgradnjo in opremo tovarn perila v drugih delih Jugoslavije, sedaj pa s tem kraji in obrati nima več stikov, čeprav še delujejo, nekateri celo z njeno blagovno znamko.

Največje število zaposlenih je bilo 2.300 delavcev, danes jih šteje okoli 1.100, od tega je 809 konfekcionark. 60% zaposlenih ima končano osnovno šolo, petina poklicno in okoli 10% srednjo šolo.

Leta 1967 je Lisca začela izvažati izdelke predvsem s predelavnimi in dodelavnimi posli, danes pa veliko izdelkov proda pod lastno blagovno znamko. 80% njihove proizvodnje predstavlja žensko perilo, okoli 14% celotne proizvodnje sešijejo kopalk in okoli 6% ženskih bluz.

Bila je ena prvih slovenskih firm, ki je v lastni režiji in brez pomoči zunanjih institucij uredila lastninjenje in prav ob svoji 40. obletnici postala delniška družba. Vizija delavcev Lisce je proizvodnja kakovostnih izdelkov in konkurenčna prodaja z lastno blagovno znamko.

Steiner: "Društvo ima šestčlanski izvršilni odbor, ki se redno sestaja in sestavi kratkoročni načrt aktivnosti. Tako je pripravil omenjeni aktivnosti, načrtujemo pa razpravo o spremembah zakona o delovnih razmerjih."

Rudar: "Kako sodelujete z drugimi sorodnimi društvi v Sloveniji?"

Steiner: "Ena od nalog, ki smo si jo zapisali v načrte, je družabnost v smislu srečevanja ljudi, ki delamo na kadrovskega področju, izmenjav izkušenj, znanja. To uresničujemo tako, da gostimo ali pa smo gostje pri drugem društvu, kjer spoznamo njihovo delo, problematiko, kakšno podjetje z njihovega območja, vsemu pa pridamo še spoznavanje kraja, znamenitosti in, seveda, neformalno druženje."

V Sloveniji deluje več društev za kadrovske dejavnost, vendar so njihov trajnejši obstoj, število članov in dejavnost odvisni od pripravljenosti članov za delo v društvu. Pred nedavnim je bilo reaktivirano društvo v koroški regiji, tudi naši tokratni gostitelji Posavci so z novim predsednikom začeli nanovo."

Rudar: "Kakšna pa je vloga republiške Zveze društev za kadrovske dejavnost?"

Steiner: "Predsednik Zveze je sedaj dr. Zvone Vodovnik, direktor Inštituta za delo pri Pravni fakulteti v Ljubljani. V izvršilnem odboru Zveze so predstavniki posameznih društev. Zveza naj bi povezovala vsa regijska oziroma občinska društva, ima pa še širšo vlogo. O svojem delu nas obvešča z gradivi, prek naših predstavnikov v izvršilnem odboru, vsako leto jeseni pa organizira srečanje "Dnevi kadrovskih delavcev" in več seminarjev s strokovnimi temami."

Diana Janežič

Božena Steiner

Glasilo Rudar izdaja Rudnik lignita Velenje - Ureja uredniški odbor: Diana Janežič (odgovorna urednica), Ivo Avberšek-Hans (tehnično urejanje), Božena Steiner, Aca Poles, Peter Pušnik, Jože Kožar, Boris Potrč, Dragica Marinšek.

Naslov uredništva: RLV, Partizanska 78, 3320 Velenje, telefon 853-312, interno 18-15, fax. 854-986 - naklada 4000 izvodov - tiska Tiskarna Bizjak Velenje

Po mnenju Ministrstva za informiranje z dne 14.2.1992, št. 23/67-92 se glasilo Rudar šteje za izdelek iz tar. št. 3, tč. 13 Tarife prometnega davka.

Naloge novega vodstva

Pred začetkom simpozija o sanaciji termoeenergetskih objektov je imel v Rogaški Slatini v torek, 27. maja, svoj redni občni zbor slovenski nacionalni komite svetovnega energetskega sveta. Na njem so obravnavali direktivo evropskega parlamenta o skupnih pravilih notranjega trga električne energije, poročila o delu sveta v preteklem mandatnem obdobju, poročilo nadzornega odbora, program dela in finančni načrt za naslednje obdobje, izvedli volitve organov nacionalnega komiteja do leta 2000 ter podelili priznanja nacionalnega komiteja za leto 1997.

Nagrajenca: direktor Dravskih elektrarn (levo) in Andrej Ciuha

Zanimiva je bila uvodna predstavitev direktive evropskega parlamenta o skupnih pravilih notranjega trga električne energije, ki jo je opravil Rado Faleskini. Direktivo

je 19. decembra lani sprejel evropski parlament na osnovi 7A člena pogodbe o ustanovitvi Evropske unije, iz katerega izhaja obveza o oblikovanju internega trga kot prostora brez notranjih meja za zagotovitev prostega pretoka blaga, storitev, kapitala in ljudi. Odpiranje notranjega trga za energijo ima tri cilje: zagotavljanje prostega pretoka energije, posebej električne energije in plina, povečanje zanesljivosti oskrbe znotraj članic Evropske unije in povečanje konkurenčne sposobnosti evropskih industrijskih podjetij.

Slovensko približevanje Evropski uniji bo tako povezano tudi s spremembami v elektro energetiki, vendar v njej kot tudi v drugem delu gospodarstva na vključevanje v Evropo še nismo pripravljeni. S tem komentarjem direktive evropskega parlamenta, ki jo je izrekel direktor našega podjetja dr. Franc Žerdin, so soglašali tudi drugi člani sveta, pa tudi z njegovim predlogom, da bi zato o tem morali pripraviti več tematskih srečanj v okviru slovenskega energetskega sveta ter začeti kooperativne akcije v okviru svetovnega energetskega komiteja.

V nadaljevanju občnega zbora so člani brez razprave potrdili poročila o delovanju sveta v prejšnjem mandatu, zapletlo pa se je pri volitvah. Proceduralni zaplet je povzročilo vprašanje predsedujočega ali bodo volitve tajne ali javne ter predložitev nove kandidatne liste skupine članov, čeprav je administrativna komisija v dovolj dolgem roku sprejemala dopolnitve liste kandidatov za nov mandat. Po krajšem premoru, posvetovanju in uskladitvah mnenj so vendarle z javnim glasovanjem potrdili prvotno predlagano listo kandidatov in za novega predsednika slovenskega nacionalnega komiteja izvolili dr. Iva Baniča, direktorja ELESA. Direktor našega podjetja dr. Franc Žerdin je bil imenovan za drugega podpredsednika predsedstva ter za člana administrativne komisije.

Ob koncu občnega zbora so bila podeljena še priznanja nacionalnega komiteja za leto 1997. Priznanje so prejele Dravske elektrarne Maribor in Andrej Ciuha iz Toplarne Ljubljana.

Diana Janežič

Sanacija termoeenergetskih objektov

Od 27. do 30. maja je v Rogaški Slatini potekal 1. mednarodni simpozij o sanaciji termoeenergetskih objektov. Organizatorja sta bila Termoelektrarna Šoštanj in Inštitut za ekološke raziskave ERICO v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor ter ministrstvom za gospodarske dejavnosti Republike Slovenije.

Med velikim številom predavateljev iz Slovenije in tujine so sodelovali tudi strokovnjaki iz našega podjetja. Dr. Milan Medved je skupaj z Borisom Dejanovičem iz TEŠ predaval o "Možnostih proizvodnje premoga in električne energije v Velenju in Šoštanju". V skupini več avtorjev sta Simon Zavšek in dr. Milan Medved predavala o "Direktnih metodah določanja količine sproščenih plinov iz vzorcev premoga". Marjan Tamše, Borivoj Oprešnik in dr. Milan Medved so bili avtorji predavanja o "Možnostih zapolnjevanja razpok na nasipu pepela", Franci Lenart pa je imel predavanje z naslovom "Ko zaradi dreves ne vidimo gozda".

Praznovanje za vso dolino

3. julij - dan rudarjev

Praznovanje dneva slovenskih rudarjev v našem podjetju vedno pripravlja poseben odbor, ki mu letos predseduje mag. Marjan Hudej, pomočnik tehničnega direktorja za proizvodnjo. Prireditve in praznovanje so že v polnem zamahu, odbor pa je veliko organizacijskega dela že opravil. Zato smo se pred viškom praznovanja pogovarjali s predsednikom letošnjega odbora.

Rudar: "Kdaj in kako se lotite načrtovanja prireditve?"

Hudej: "Letošnje praznovanje je že 36. po vrsti. Vsako leto je imenovan odbor, ki pripravlja prireditve. Člani si morajo vse leto prizadevati, da so prireditve lahko lepo in uspešno izvedene."

Rudar: "Prireditve ob letošnjem praznovanju že tečejo. Kaj vse se bo dogajalo v mesecu dni?"

Hudej: "Vsako leto se potrudimo, da izbor prireditve, ki spadajo v okvir praznovanja 3. julija, zajema vsa področja našega delovanja. Ne poudarjamo samo rezultatov pri pridobivanju premoga in drugih naših dosežkov, temveč pritegnemo tudi glasbo, likovno umetnost in šport. To je za dolino, v katero smo ujeti, bolj zanimivo in privlačno."

Letošnji praznik obeležujejo: prvenstvo v dvigovanju uteži za pokal Alpe-Adria, srečanje oktetov, razstava likovnih del, smučarski skoki, parada ob 3. juliju, atletski miting in prvenstvo NAVIGA - to je vodenih modelov čolnov.

Te prireditve so namenjene vsej javnosti, interno pa praznovanje obeležimo še s srečanjem gasilskih enot premogovnikov Slovenije, s srečanjem jubilarov podjetja in s srečanjem upokojenih delavcev.

Vse te prireditve pa poživlja, povezuje in prežema s posebno energijo naša godba. Letos se člani pripravljajo za tekmovanje na svetovnem prvenstvu in del tega programa bomo imeli priložnost slišati v prazničnih dneh."

Rudar: "Praznik rudarjev ni samo njihov in prireditve niso namenjene samo njim, ampak vsem prebivalcem Šaleške doline. Katere med njimi so še posebej takšnega značaja?"

Hudej: "Najširši javnosti je namenjen koncert, ki ga izvedejo okteti iz Velenja, Domžal, Zagorja in Ljutomera. Dvorana je vedno polna, ker se zelo trudimo, da vsako leto vnesemo kakšno poživitev. Letos je to prireditve popestrilo sodelovanje znanih slovenskih skladateljev, ki so vsakemu oktetu posebej ustvarili novo skladbo. Vzdušje je bilo napeto in hkrati zelo slo-

vesno. Skladbe so bile namreč moderne novitete in člani oktetov so bili veseli, ko so s svojo interpretacijo navdušili skladatelje in občinstvo.

Odprtje razstave likovnih del, ustvarjenih v Ex-temporu, je bilo zelo dobro obiskano. Lani smo ob otvoritvi Ex tempore prisluhnili zvokom harfe, letos pa petju Bogdane Herman.

V okviru teh prireditve podpremo tudi likovno dejavnost osnovnošolskih otrok. Letos bodo razstavljali v izložbah trgovin.

Potem so za dolino zanimive štiri mednarodne športne prireditve. Prva taka prireditve je bilo tekmovanje v dviganju uteži. Pri pripravi smo sodelovali z občino Velenje. Mednarodno odmevni so vsakoletni smučarski skoki na plastični skakalnici, NAVIGA - tekmovanje radijsko vodenih modelov čolnov in atletski miting."

Rudar: "Praznik rudarjev bi s svojim tradicionalnim skokom čez kožo lahko obogatil turistično ponudbo Velenja. Ste se o tem s kom dogovarjali oziroma načrtujete kaj takšnega?"

Hudej: "Mislim, da popestrimo turistično ponudbo Velenja. O tem se sicer z nikomer ne dogovarjamo, ker enostavno menimo, da prostoru, v katerem obstajamo, želimo dati nekaj, kar ljudi razveseljuje, zabava, vnese umetniško ustvarjalnost, vzpodbudi športno tekmovalnost. Zadovoljni smo, če je vse širše območje prežeto z občutkom slovesnosti in prazničnosti."

Rudar: "V čem je pomen skoka čez kožo za njegove udeležence, za Premogovnik Velenje in za gledalce?"

Hudej: "Pomen skoka je sprejem novincev v rudarski stan. Prireditve je vedno dobro obiskana, tudi sedaj, ko smo jo prestavili na mestni stadion.

Prireditve privablja gledalce verjetno zaradi resnično lepe okolice stadiona ali pa zaradi veselega, s humorjem prepletenega scenarija. Veseli smo, da je tako, da nismo sami sebi namen, da smo zvesti tradiciji, požrtvovalni in vztrajni - in menim, da tudi v prihodnje drugače enostavno ne more biti."

Diana Janežič

Marjan Hudej, kot vodja ceremoniala vsako leto budno opazuje potek skoka čez kožo.

Anketa med Velenjčani

“Skok čez kožo? To je nekaj lepega!”

Nekaj dni pred praznikom rudarjev smo med naključno izbranimi občani na Kidričevi in Cankarjevi cesti poskušali izvedeti, ali ljudje vedo, kaj pomeni datum 3. julij, kakšne prireditve spremljajo dan rudarjev, ali si jih ogledajo in kakšen vpliv ima po njihovem mnenju Premogovnik Velenje na razvoj Šaleške doline. Tole smo zabeležili!

Tončka Florjan: “Od nekdaj vem, da je bil vedno 4. julija dan borca, 3. julija pa dan rudarjev. Zdaj je ostal le 3. julij in to prireditve sem si vsako leto ogledala, ker se mi zdi zelo lepa in zanimiva. Tudi letos bom šla. Premogovnik Velenje poznam, saj je z njim zrastle Velenje. Mislim, da dobro delajo, saj imajo dobro vodstvo in veliko dobrih ljudi. Če je v podjetju tako, jim ne more iti slabo. Toliko bi rekla, pa še to: držite se in ostanite zdravi!”

Peter Vaukan: “Včasih so rudarji praznovali na Titovem trgu, zdaj pa ne vem, kje je prireditve. Vem, da je 3. julij dan slovenskih rudarjev, ker smo se o tem učili v šoli. Učili smo se tudi o Premogovniku Velenje in si šli v Škale ogledati naprave in jašek.”

Slavko Ravnjak: “Seveda poznam 3. julij, saj sem bil rudar. Sedaj sem tri mesece upokojen. Vsako leto sem si v okviru praznika ogledal športne prireditve, vem pa, da so organizirane tudi kulturne in družabne. Obvezno si vedno ogledam tudi osrednjo prireditve, paradu in skok čez

kožo. Premogovnik ima v Velenju velik vpliv, saj če bi ne bilo premogovnika, tudi mesta ne bi bilo.”

Gvido Ovnik: “3. julij je tudi moj praznik in vsako leto sem v paradi in na skoku čez kožo. Drugih prireditev si ne ogledam, skok pa je tradicija. Tak način praznovanja mi je všeč, še bolj pa mi je bilo v tistih letih, ko je bilo družabno srečanje po skoku na gradu. Čeprav sem upokojen, imam še stik s podjetjem: sin mi prinese glasilo Rudar, srečujem se s sodelavci. Ko pa se pogovarjam z ljudmi, ki niso zaposleni v premogovniku, se mi včasih zdi, da ne vedo, da je mesto zrastle z njim in bolj poudarjajo pomen Gorenja.”

Franc Stropnik: “Vem, da je 3. julij dan rudarjev in da je njihova zaščitnica sveta Barbara. Mislim, da praznujemo dan rudarjev sedaj bolj slabo, ker so pač taki časi, da povsod primanjkuje denarja. Spominjam se še časov, ko je bil piknik na gradu. Zdaj je to ob jezeru. Letos sem si ogledal odprtje razstave ex-tempore. Včasih sem si ogledal tudi skok čez kožo, ko sem bil še

Tončka Florjan

Peter Vaukan

Slavko Ravnjak

Gvido Ovnik

Razstava otroških slik

V izložbah velenjskih trgovin in slaščičarne v Šoštanjju bodo do 7. julija razstavljeni likovna dela učencev dveh osnovnih šol: Mihe Pintarja-Toleda iz Velenja in Karla Destovnika-Kajuha iz Šoštanjja. Razstava spada v okvir prireditve ob 3. juliju in je odraz sistematične podpore likovne dejavnosti našega podjetja v osnovnih šolah skozi celo leto.

Tradicionalne so razstave likovnih del otrok v delovnih prostorih ob rudarskem prazniku, ob lanskem prazniku rudarjev pa smo pripravili likovno kolonijo otrok v hotelu Barbara v Fiesi. Prostore hotela smo opremili z njihovimi likovnimi deli, tako da so postali stalno razstavišče za vse obiskovalce hotela. Sedaj smo se odločili, da bomo likovno dejavnost v osnovnih šolah podprli še konkretnije: učencem osnovnih šol bomo podarjali grafične komplete. Prve grafične komplete bodo ob letošnjem prazniku rudarjev prejeli učenci osnovnih šol Mihe Pintarja-Toleda iz Velenja in Karla Destovnika-Kajuha iz Šoštanjja.

zaposlen v premogovniku- v njem sem delal 13 let- , sedaj pa sem upokojen. Vpliv premogovnika se je v Velenju zelo čutil v času izgradnje mesta, zdaj pa bi to težko ocenjeval, ker nisem več tako pogosto v Velenju."

Štefan Vidonja: "Vem, da rudarji v Velenju 3. julija praznujejo svoj praznik. Ne bi vedel natančno, katere prireditve vse so, vem pa, da je osrednja skok čez kožo. Nisem jo še nikoli gledal, spremljal pa sem jo po televiziji. Premogovnik in Gorenje sta dve podjetji, ki sta veliko naredili za razvoj mesta, veliko vlagata v ekologijo in to se zelo pozna. Na ugrezninskem območju sem bil doma, sedaj sta tam avtokamp in jezero."

Vlasta Pavlica: "Že kot šolarica sem sodelovala v povorki rudarjev ob 3. juliju in kasneje z ženskim roketnim klubom. Sodelovali smo tudi pri skoku čez kožo na kotalkališču, zdaj pa vem, da je to na stadionu. Eno leto je bil kot boter zraven moj oče in ta dogodek smo posneli s kamero, kar še sedaj radi pogledamo. Zadnja leta si te prireditve ne ogledam več, ker sem ta-

krat navadno v službi. Mislim pa, da je to zelo lepa prireditev in bi si jo vsak lahko ogledal. Premogovnik ima velik vpliv na razvoj mesta v dobrem in slabem pomenu; s tem podjetjem je povezano število prebivalcev, gradnja novih objektov, ugreznine in preselitve družin, pa tudi sanacija poškodovanih površin."

Ana Slatinek: "Moj mož je bil včasih zaposlen v premogovniku in zato, seveda, vemo, da rudarji praznujejo 3. julija. Na kotalkališču je glavna prireditev, skok čez kožo, potem pa se rudarji dobijo še na rudarskem pikniku. Drugih prireditvev pa ne spremljamo. Morda pridemo letos. Mislim, da se vpliv premogovnika v Velenju čuti, če drugega ne skozi delovna mesta za Velenjčane."

anketo pripravila

Diana Janežič in Ivč Pungartnik

Franc Stropnik

Štefan Vidonja

Vlasta Pavlica

Ana Slatinek

Okteti so zapeli rudarjem za praznik

Kaj je n'coj en fajn večer...

Pred nastopom Ljutomerskega okteta

Bele krizantem'ce

Od 6. do 26. junija je v razstavišču podjetja razstavljal svoja likovna dela slikar Vinko Bogataj iz Lesc. Slikar je bil pred leti aktivni športnik, član državne reprezentance v smučarskih skokih, sedaj pa je samostojni podjetnik.

Vsa leta je bil razdvojen med športom, svojim poklicem in slikarstvom. Vendar je ostal slikarstvu zvest in je stalno sodeloval na skupinskih razstavah doma in v tujini. Njegove slike so namenjene predvsem krajini, vendar njeni drugačni podobi, kot smo je bili vajeni dosedaj.

Takšen večer je bil v soboto, 7. junija, za vse, ki so v koncertni dvorani velenjske glasbene šole prisluhnili ubranemu petju oktetov. Kot že vrsto let so tudi tokrat na tej tradicionalni prireditvi v počastitev dneva rudarjev zapeli oktet Tosama iz Domžal, Ljutomerski oktet, Zagorski oktet in Rudarski oktet iz Velenja. Letos so program prireditve popestrili s štirimi novimi pesmimi, ki so jih posebej za to priložnost uglasbili priznani slovenski skladatelji Marijan Gabrijelčič, Aldo Kumar, Ambrož Čopi in Robert Kamplet.

Poslušalci so na koncertu prvič slišali izvedbo Gabrijelčičeve Užij današnji dan, ki jo je zapel Zagorski oktet, Kampletove Rudnik, ki jo je zapel Rudarski oktet, Kumarjeve Nasmihaj se luni - pel je oktet Tosama iz Domžal - in Čopijeve Pesem Krasa, ki jo je zapel Ljutomerski oktet. Vsi štirje skladatelji so se koncerta Okteti rudarjem tudi udeležili in tako še povečali slovesnost prireditve.

Profesor Ciril Vertačnik, ki je umetniški vodja Rudarskega okteta in je dirigiral tudi ob skupnem nastopu združenih oktetov, je takole ocenil krstne izvedbe glasbenih novitet!

"Skladatelji so prispevali sodobne pesmi, sodoben stavek, česar okteti v svojih repertoarjih doslej večinoma niso imeli.

Skladatelji so bili s prvo izvedbo zadovoljni in so izrazili pripravljenost za sodelovanje pa tudi željo, da bi skladbe zaživele tudi pri drugih oktetih, zborih. Verjamem, da bodo te pesmi dobile še bolj zvenečo podobo, da bodo našle pot med pevce in poslušalce. Prva izvedba je vedno težka, vendar so okteti svojo nalogo solidno opravili. Posebna pohvala gre tudi velenjskemu premogovniku za podporo glasbenemu ustvarjanju. Rojene so kar štiri nove pesmi, kar je v Sloveniji edinstven primer."

Okteti so na koncertu zapeli še tri pesmi po lastni izbiri in pet pesmi v skupnem nastopu združenih oktetov. Rudarski oktet pa se je s priznanjem in častnim članstvom v oktetu oddolžil Petru Jakliču za njegovo razumevanje težav in pomoč oktetu v prvih letih njegovega obstoja.

Dragica Marinšek

Štirje slovenski skladatelji so s svojo prisotnostjo povečali slovesnost koncerta.

Spominjanje

"Slike so svojevrsten mozaik, stkan iz nešteti občutkov, barv, detajlov in občutja avtorja. In prav ta mozaik nam prinaša neko novo podobo časa ali dogodka, sliko preteklosti, sedanosti, soočanje z realnostjo ali spet pogled v prihodnost. Prav tako je mozaik tudi življenje, stkan iz številnih trenutkov in dogodkov, ki nam ostajajo v spominu. Spomini so lahko tudi vodilo ustvarjanja, so zapis nekega dogodka, preteklosti, ki oblikuje izrazno moč in bogastvo vsakega posameznika. Različni so vplivi spominov na oblikovanje naše življenjske poti. Niso le naši osebni spomini, mnogo jih delimo z okolico in mnogo jih stkemo skupaj."

Te besede je dr. Milan Medved, predstavnik našega premogovnika, vtikal v svoj pozdravni govor, namenjen udeležencem odprtja razstave del, ustvarjenih v 18. Ex-tempore Premogovnika Velenje, v soboto, 14. junija, zvečer v razstavišču Velenjskega gradu. Tema letošnjega likovnega ustvarjanja so namreč bili spomini.

101 likovni ustvarjalec je žigosal 175 likovnih podlag, 83 avtorjev pa je prispevalo 118 za razstavo opremljenih del, ki so jih ustvarili v enem tednu. Žirija, v kateri so bili prof. dr. Mirko Juteršek, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka Milena Koren-Božiček ter umetnostni zgodovinar in likovni kritik Marko Košan, je za razstavo izbrala 44 likovnih del in med njimi tri za glavne nagrade (130.000, 100.000 in 70.000 SIT neto) in dve deli za odkupni nagradi (po 50.000 SIT neto). 1. nagrado je za delo Tokovi rudnika prejel Veljko Toman (na sliki s klobukom), 2. nagrado za delo Leta 1997 Anja Jerčič in 3. nagrado za delo Brez naslova Narcis Kantardžič. Odkupni nagradi sta prejela Simon Kajtna za delo Stara graščina in Dušan Lipovec za delo Sanje o mojem mestu.

Kot je poudaril predsednik žirije prof. dr. Juteršek, je bil 18. Ex-tempore velenjskega premogovnika še uspešnejši od prejšnjih. Takole ga je ocenil!

"V njem so ustvarjena tako dela realizma, idilike v pokrajini kot abstraktne kompozicije. Udeležilo se ga je veliko slikarjev, največ doslej in to je dobra spodbuda za nadaljnje delo. Nagrade smo razdelili po temeljiti presoji. Lahko rečem, da je delo slikarja Tomana posebej zanimivo zato, ker je ostal v okviru svojega slikarstva, zelo pa se je približal tudi sodobnemu času Velenja. To je res spomin in hkrati tudi sedan-

ji odsev Velenja, izražen na moderen, barvno pogumen način."

V kulturnem programu je nastopila Bogdana Herman, pevka staroljudskih pesmi.

Spomine, izražene na svojstven način in prelite na slikarska platna, si lahko v razstavišču Velenjskega gradu ogledate vsak dan, razen ponedeljka, do 25. julija. Ne bo vam žal!

Dragica Marinšek

18. Ex-tempore Premogovnika Velenje 1997

Bele krizantem'ce

Odbor za kulturo je 5. junija v Vili Široko pripravil predavanje Nadje Zgonik (na sliki spodaj), predavateljice umetnostne zgodovine na Likovni akademiji v Ljubljani. Predavala je o nacionalni identiteti v slovenski likovni umetnosti. V strokovno poglobljenem predavanju smo poslušalci izvedeli marsikaj zanimivega, novega. Tako na primer, da je ta tematika v Sloveniji stara komaj 100 let, saj smo šele takrat dobili ustrezne kulturne inštitucije, narodni muzej, likovno kritiko in redne razstave likovnih del.

Prva realizacija umetnine z značilnostmi naroda je bila oprema Narodne kavarne leta 1898, ki jo je izdelal arhitekt Ivan Jager. Za prvo sliko z nacionalno identiteto pa Slovenci štejemo Groharjevega Sejalca z začetka tega stoletja. Ta lik so kasneje upodabljali mnogi drugi slikarji (Jakopič, Kos, Gaspari, Sternen) in velja za najpopularnejši figuralni motiv slovenske umetnosti. Izpoveduje narodovo identiteto v podobi krajine in občutenju narave kot živega prostora, duha, ki je povsod.

Odlična promocija države

V med 7. in 13. julijem bomo v Velenju tretjič zapored gostitelji velikega mednarodnega športnega dogodka: tokrat Navige '97. V letu 1995 se je na območju TRC Jezero odvijalo evropsko prvenstvo sekcije eksplozijsko vodenih modelov, v letu 1996 svetovno prvenstvo te sekcije, letos pa se bo odvijalo svetovno prvenstvo modelov čolnov na elektro pogon.

Prvenstva v letu 1995 se je udeležilo okoli 400 modelarjev iz 21 držav, lani več kot 700 obiskovalcev iz 27 držav sveta, letos pa organizatorji pričakujejo udeležence iz 31 držav. Letošnje tekmovanje na Turističnem jezeru bo potekalo v 26 različnih kategorijah, kar bo zanimivo za gledalce, naporno pa za tekmovalce in organizatorje. Sestaviti je bilo treba namreč zelo natančen urnik treningov in tekmovanj. Pri organizaciji letošnjega prvenstva že tretjič sodelujejo TRC Jezero Premogovnika Velenje, Društvo Modelar Velenje in Društvo za vodne športe Velenje, častni predsednik organizacijskega komiteja in pokrovitelj prireditve pa je letos predsednik države Milan Kučan.

stvih na Poljskem in Češkem dosegli eno zlato in pet srebrnih medalj.

Predsednik organizacijskega odbora je tudi letos dr. Milan Medved, pomočnik tehničnega direktorja za raziskave in razvoj, ki je odločitev za ponovno organizacijo tega velikega prvenstva takole predstavil:

"V Velenju se že vrsto let zavedamo, da ni dovolj doseganje le dobrih gospodarskih rezultatov in zato z velikimi napori dosegamo tudi spodbudne rezultate pri sanaciji okolja. Želimo si, da bi naše mesto in Šaleška dolina bila prijazna do njegovih prebivalcev, saj imajo tudi ljudje v industrijskih okoljih pravico do zdravega načina življenja. K taki usmeritvi spadajo različni turistični in športni projekti, ki smo jih v zadnjih letih po mnenju obiskovalcev kakovostno organizirali.

Eden takšnih projektov z mednarodno udeležbo je vsekakor Naviga. To je svetovno združenje izdelovalcev radijsko vodenih modelov vseh vrst. Letos pričakujemo spet veliko udeležencev, za njihovo namestitev, dobre tekmovalne pogoje in prijetno počutje pa bomo poskrbeli vsi trije organizatorji v sodelovanju s Centrom za promocijo turizma Slovenije, saj je to projekt, ki Slovenijo zelo dobro promovira. Za vse delo bo skrbelo okoli 60 posameznikov in služb. Tudi letos bomo izvedli posebno sponzorsko tekmovanje, ki je privlačna za vse: gledalce, tekmovalce in sponzorje prvenstva."

DJ

Naviga '97 se bo začela v ponedeljek, 7. julija, s prihodom in registracijo reprezentanc, uradni slovesni začetek pa bo v torek, 8. julija, ob 18. uri v TRC Jezero. V programu bosta nastopila Pihalni orkester Premogovnika Velenje in akrobatska plesna skupina Flip iz Pirana.

Slovenska reprezentanca bo na tem prvenstvu nastopila z 12-člansko ekipo tekmovalcev, ki so na izbirnih tekmovanjih v sezoni 1996 dosegali najboljše rezultate. V njej bodo tudi mladi tekmovalci, ki so na dosedanjih svetovnih in evropskih prven-

Srebro za Jolando

Atletika

Atletika je kraljica športov in v Sloveniji je po olimpijski medalji Brigite Bukovec postala srebrna kraljica. Med nosilke srebrnih medalj z velikih tekmovanj se je v juniju vpisala tudi velenjska dolgooprogašica Jolanda Čeplak. Toda preden si je na 800 m pritekla srebrno medaljo na Sredozemskih igrah v italijanskem Bariju, je na velikem mednarodnem mitingu na Kreti v konkurenci svetovno uveljavljenih tekmič na enako dolgi progi za 2,99 sekunde izboljšala 19 let star rekord naše atletinje Brede Pergar, svoj osebni rekord pa kar za več kot 4 sekunde. Njen komentar?

"Letošnjo sezono sem res dobro začela. Najprej sem v Italiji na 800 m tekla 2,05 in vedela, da bo to dober rezultat. Nato sem v Grčiji v močni konkurenci postavila nov državni rekord 2,0094. Naslednje tekmovanje je bilo v Dublinu na Irskem, kjer mi na 1500 metrski progi ni šlo najbolje in morda na tej razdalji letos ne bom več tekmovala. Na Sredozemskih igrah sem pričakovala dobro konkurenco, od sebe pa tek za finale. To se mi je posrečilo in še več, pritekla sem srebrno medaljo.

Atletska sezona prihaja v polni tek, vrstijo se mitingi, tudi v Velenju bo eden, nato so kvalifikacije za evropsko prvenstvo za mladinke do 23 let na Finskem in to je moja letošnja glavna tekma. Počutim se dobro, normalno treniram s svojim trenerjem Popetrovom, pričela pa sem sodelovati tudi z ljubljanskim trenerjem Bukovčeve in Canjarja Djordjevičem."

Z vsakim uspehom, rekordom, medaljo športnika je poplačan tudi trud trenerja. Jolandin trener je že deset let Tomislav Popetrov, ki živi z in za atletiko skoraj celo svoje življenje. Jolandinega uspeha je bil izjemno vesel in je ponosen, da jima je s trdim, načrtnim in dobrim delom uspelo doseči dosedaj največji Jolandin in klubski uspeh.

"Jolanda je že na začetku sezone tekla zelo dober rezultat na mednarodnem mitingu v Grčiji in dokazala, da smo dobro delali in da je v dobri formi. Pričakoval sem, da bo na Sredozemskih igrah dosegla dobro uvrstitev, z medaljo pa me je prijetno presenetila. Zato bomo tudi 10. julija odpotovali na Finsko z nekoliko večjimi pričakovanji, mislim pa, da bo dosegla finale."

Obema torej iskrene čestitke in veliko uspeha na Finskem!

Diana Janežič

Jolanda Čeplak s svojim trenerjem Tomislavom Popetrovom

Ribolov

Letošnjega tekmovanja v ribolovu s plovcem so se 24. maja udeležili kar 103 ribiči, rib pa je bilo v Škalskem jezeru precej manj ali pa so se poskrile. Ribiči jih namreč niso nalovili posebej veliko, vsega skupaj dobrih 30 kilogramov. Takele ulove so najbolj uspešnim pokazale tehtnice sodnikov:

1. Vojko Letner, Elektrostrojna delavnica, 6000 točk, 2. Mehmed Kadrič, Jama Preloge, 5100 točk, 3. Zvone Vincek, Priprave, 4200 točk, 4. Jovan Stankovič, HTZ, 3875 točk, 5. Boris Širnik, Elektrostrojna delavnica, 2800 točk, 6. Branko Vreča, Priprave, 2400 točk, 7. Marjan Princ, Zračenje, 1800 točk, 8. Aleksander Rožman, elektrostrojna delavnica, 1550 točk, 9. Vojko Krajnc, Elektrostrojna delavnica, 1300 točk, 10. Bahrim Udvinčič, Jama Preloge, 1200 točk.

Naslov najboljših ekip so si prilovili:

1. Elektrostrojna delavnica 10350 točk, 2. Priprave 7025 točk, 3. Jama Preloge 6300 točk, 4. HTZ 3925 točk, 5. Zračenje 2200 točk.

TENIŠKA LIGA

V juniju so bila končana tekmovanja v I. in II. teniški ligi za moške in v ligi za ženske. Končna lestvica uvrstitev - vrstni red ekip z enakim številom točk je bil določen v medsebojnem srečanju - je takale!

I. liga moški: 1. Skupne službe 10 točk, 2. Elektrostrojna dejavnost I 8 točk, 3. Priprave 6 točk, 4. Transport 2 točki, 5. Zračenje 2 točki, 6. Klasirnica 2 točki;

II. liga moški: 1. Skupne službe II 10 točk, 2. Jama Preloge 6 točk, 3. Elektrostrojna dejavnost II 6 točk, 4. Jama Škale 2 točki, 5. Praktično izobraževanje 2 točki, 6. Jama Pesje 2 točki;

ženska liga: 1. Kadrovska služba 8 točk, 2. Računovodska služba 8 točk, 3. Razvoj 6 točk, 4. Finančna služba 6 točk, 5. Priprava dela 2 točki, 6. Kompenzacije 0 točk.

Teniško prvenstvo

V petek, 20., in nedeljo, 22. junija, se je na peščenih teniških igriščih TRC Jezero odvijal 7. tradicionalni turnir v tenisu posameznikov in posameznic za pokal Premogovnika Velenje.

Ženske so pričele turnir v petek in ga tudi sklenile. Prijavljenih je bilo 8 tekmovalk. Zmagovalka turnirja je postala Majda Korenič, ki je v finalni igri premagala Jožico Peterlin, ki je bila tako druga. Tretje in četrto mesto sta si razdelili Štefka Lesjak in Ida Kumer. Novi zmagovalki, ki je prejela lep pokal, čestitamo!

Moški so petkove začetne dvoboje nadaljevali v nedeljo. V skupini do 30 let se je pomerilo 32 tekmovalcev. Zmagovalni pokal je prejel Jože Kolenc, drugi je bil Muharem Halilović, tretje in četrto mesto pa sta si razdelila Stanko Kobale in Dani Martinšek. Odločitev o zmagovalcu ni bila lahka, vendar ne zaradi napetega teniškega dvoboja.

Finalni dvoboj med Kolencem in Halilovićem je bil po dogovoru med obema igralcema odigran in v njem je bil boljši Halilović, čeprav je Halilović, ki se je pred tem udeležil še teniškega tekmovanja Priprav, prišel na igrišče 17 minut po začetnem času za finalno igro (čakalni čas na soigralca je po pravilih 15 minut). Gledalci in soigralci so menili, da bi moral biti zmagovalec Halilović, vendar je organizator Jože Grubelnik v skladu s pravili odločil, da pokal prejme Jože Kolenc.

V starostni skupini nad 40 let je zmagal Adem Biščič, drugi je bil Miran Cegner, tretji in četrto mesto pa sta bila Zoran Vidovič in Rudi Balant.

Tekmovanje je organizirala komisija za rekreacijo podjetja, ki vsem sodelujočim čestita. Na prihodnjih turnirjih pa si želi več gledalcev in navijačev, saj se za naslov najboljšega igralca in igralka tenisa v podjetju potegujejo naši sodelavci in sodelavke.

Dijana Žagar

Teniški turnir Priprav

Igralci tenisa v obratu Priprave so 22. junija na igriščih TRC Jezero pripravili sindikalno prvenstvo v tenisu. Najboljši med vsemi je bil Muharem Halilović, drugi Emil Virant, tretje in četrto mesto pa sta si razdelila Vejsil Fatič in Marjan Nikolič. V tolažilni skupini je bil prvi Jože Kovač, drugi Jože Satler, tretji in četrto mesto pa Matjaž Tepež in Bojan Gorišek.

Vejsil Fatič

Mali nogomet

V maju in juniju so na igriščih TRC Jezero potekala tekmovanja v malem nogometu v I. in II. ligi ter ligi veteranov. Takile so končni rezultati:

I. liga: 1. Jamski transport 12 točk, 2. Skupne službe 10, 3. Klasirnica 5, 4. Priprave 5, 5. Elektro strojna dejavnost I 4, 6. Jama Pesje 4;

Ekipa Jame Pesje je iz I. lige izpadla in bo prihodnje leto igrala v II. ligi.

II. liga: 1. Jama Preloge 18 točk, 2. Zračenje 12, 3. HTZ 11, 4. Elektro strojna dejavnost III 10, 5. Elektro strojna dejavnost II 7, 6. Jamske gradnje 3, 7. Jama Škale 0;

V prvi ligi bo prihodnje leto igrala ekipa Jame Preloge.

Liga veteranov: 1. Klasirnica 19 točk, 2. Jama Škale 19, 3. Priprave 12, 4. Elektro strojna dejavnost 11, 5. Jama Pesje 8, 6. Jama Preloge 7, 7. HTZ 3, 8. Praktično izobraževanje 1.

Smelo naprej

NK Rudar

Nogometaši Rudarja si že pridno nabirajo moči za novo sezono, ki se bo v prvenstvu začela 3. avgusta, v pokalnem tekmovanju pa nekoliko prej. Pretekla sezona se je za zeleno-črne končala slabše, kot so pričakovali. Osmo mesto in le 42 točk je celo manj, kot je načrtovala uprava.

Uvodne tekme v sezoni 96/97 so kazale na uvrstitev na solidno mesto, vendar so kasnejše tekme pred domačim občinstvom to pokvarile. K sreči so Rudarji igrali bolje v gosteh in prvenstvo z gostovanji končali celo na 3. mestu. S slabimi predstavami doma pa si niso pokvarili le uvrstitve, ampak so izgubili tudi gledalce.

Neuspele igre doma so bile povod tudi za ostro odločitev uprave, ki je po tekmi z Olimpijo prekinila sodelovanje s trenerjem Jarcem. Nekaj krogov pred koncem prvenstva je uprava odrekla gostoljublje še nogometašem, na katere so pred tem vsi veliko stavili: Ekmečiču, Demi in Komarju. Po besedah direktorja kluba Martina Steinerja je ob koncu prvenstva skupno odšlo devet nogometašev.

Jarčevo "vroče" mesto je zasedel Josip Vugrinec, ki je ekipo vodil do konca prvenstva, od 23. junija pa bo najmanj eno leto člansko ekipo vodil Miloš Šoškič. Nekdaj uspešen nogometaš, kasneje pa dolga leta vratar, je na uvodnem sestanku z igralci predstavil svoj način dela. Sestanku je prisostvovalo 24 igralcev, med njimi smo srečali nova imena: Dušan Kosič, Sašo Gajser, Vladimir Kokol in Božo Miškič. Dogovarjajo se še z Vidojevičem, vrnili so se

Vedenik, Mujanovič in Jeseničnik, ki so igrali v drugoligaških klubih, pripravam pa so se priključili še obetavni mladinci.

Priprave bodo potekale večinoma na domačem terenu, saj imamo v Velenju odlične razmere za to. Tudi zato in ker ima klub kvaliteten igralski kader, uprava zahteva od igralcev dobro igro in mesto na lestvici, ki so ga sposobni doseči. V imenu gledalcev in navijaškega kluba "Velenjski knapi" pa bi rad zapisal še tole: prihodnje leto slavi NK Rudar 50-letnico delovanja. Ne samo zaradi te obletnice, ampak tudi zato, ker želimo gledati lep, borben in pošten nogomet, pričakujemo dobre nogometne dvoboje, da bomo skupaj lahko proslavljali uspehe!

Drago Kolar

Kdo bo prihajal na igrišče v novi sezoni?

Bosi spet na Goro Oljko

V soboto, 14. junija, so organizatorji pod vodstvom Antona Štiha izpeljali že 6. tradicionalni pohod bosih na 734 m visoko Goro Oljko. Prvič so šli nanjo le štirje, v šestih letih pa se je ta zabavni pohod "prijel", saj se je letošnjega udeležilo 58 bosih in dva obuta pohodnika.

Start je bil na tradicionalnem mestu, pred gostiščem Ostrovršnik, ob zvokih harmonike pa je pohod trajal brez zapletov in poškodb slabe tri ure. Anton Štih in Matej Bartelovič, ki sta kot vsako leto poskrbela za vse, sta bila na cilja zadovoljna z udeležbo in vzdržljivostjo pohodnikov.

Vsi so bili veseli, najbolj pa najstarejši pohodnik 72-letni upokojenec Branko Plamberger, ki je dejal, da se bo zagotovo udeležil tudi 7. pohoda. Ob slovesu pozno popoldne na Gori Oljki so vsi zatrjevali: "Nasvidenje junija '97 na 7. pohodu bosih!"

Drago Kolar

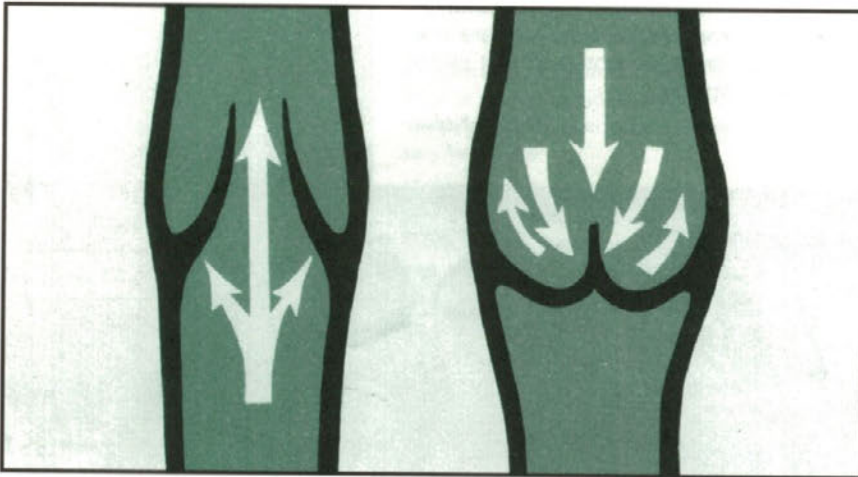

Bolezni sodobnega človeka

Bolezni ven

Razširjenje ven kot posebno obolenje opisuje že papirus Ebers približno 1500 let p.n.š. Iz antične medicine sta znana Hipokratov in Galenov opis te bolezni, zapisi iz VII. stoletja pa že pišejo o podvezovanju in izrezovanju krčnih žil.

Nekateri strokovjaki so mnenja, da bo vsaka peta ženska in vsak petnajsti moški na svetu obolel za varikoznim sindromom (motnje odtoka iz spodnjih okončin).

Normalna venska zaklopka in pretok krvi (shematično)

S starostjo pogostost obolenja narašča. Pri dvajsetletnikih se bolezen pojavlja v 10%, v starosti med 50. in 60. letom pa je prisotna že v 50%. Pri ženskah, starejših od 20 let se varice (razširjene vene) pojavljajo v 22%, pri 45. letih pa celo pri 75%.

Varikozni sindrom tako ni le medicinski, temveč tudi velik socialni in ekonomski problem. Njegovo reševanje pogosto presega možnosti posameznika, saj problem ni le v zdravljenju, ampak predvsem v izvajanju preventivnih ukrepov. Anatomski venski sistem nog sestavljajo povrhnje, globoke ter perforantne vene, ki povezujejo površinski in globinski venski sistem.

Cirkulacija v venskem sistemu je odvisna od strukture venske stene, stanja zaklopk in zunanjih dejavnikov. Pretok in odtok krvi sta odvisna zlasti od delovanja mišične črpalke.

Najpomembnejšo vlogo igrajo golenske mišice, ki s krčenjem in popuščanjem aktivno širijo in stiskajo vene, ki potekajo med njimi in skozi nje.

Steno večjih ven sestavlja posebna prožna mreža iz mišičnih in vezivnih vlaken. Pomembno funkcijo igrajo zaklopke, saj de-

lujejo kot ventili in omogočajo pretakanje venske krvi iz spodnjih okončin k srcu.

Vsaka motnja odtoka krvi iz spodnjih okončin povzroči zastoj krvi v venskem sistemu, ki je lahko nenaden ali pa se razvije postopno.

Osnovni vzrok nastanka varic je v slabem vezivnem tkivu in šibkosti venske stene. Zaradi oslabiljene funkcije žilne stene se pojavi zastoj krvi, nastajati prične strdek, postopno pa se razvije še vnetje.

Trombotični proces dokončno okvari zaklopke, obolela žila pa se postopno spremeni v trdo cev. Aktivno uravnavanje venskega tonusa in s tem tudi regulacija pretoka sta tako onemogočena. Od obsega in mesta trombotičnih sprememb je odvisno ali bodo posledice, ki jim pravimo kronična venska insuficienca, blažje ali hude. Varikozni sindrom je posledica mehaničnih motenj (strdek, pritisk na žilo, brazgotine) ter manjvrednosti zaklopk v globokem, penetrantnem ter površinskem venskem sistemu.

Primarne varice so posledica manjvrednosti zaklopk. Vzrok je iskati v prirojeni šibkosti venskega sistema, starosti, spolu, telesni teži in poklicni obremenitvi (stoječe delo).

Sekundarne varice so posledica osnovnega obolenja. Razvijejo se po vnetju globokih ven, vrečastih spremembah žil ter v primerih neposrednega spoja med arterijo in veno. Primarne varice so obsežnejše ter v glavnem omejene le na zunanjo stran goleni, sekundarne pa so manj obsežne. Pojavljajo se atipično, spremlja pa jih močna oteklina.

Sprva opazimo oteklino le v večernih urah in do jutra izgine. Postopno se oteklina veča, čez noč ne izgine, koža postane modrikasta, na odmaknjenih mestih pa tudi rjavo obarvana. Pojavi se srbenje, pekoč občutek, bolečina ter vnetje kože. Pri približno 20% bolnikov se na goleni razvije tudi razjeda.

Glede na klinično sliko, subjektivne težave in razvoj komplikacij delimo varice v štiri stopnje:

I. stopnja

Imenujejo jo tudi kozmetične varice. To so minimalne spremembe v smislu drobnih razširjenih žilic ali pa le spremembe ene večje vene, ki niso povezane z večjimi odvodnicami in ne povzročajo sprememb v cirkulaciji.

Venski sistem je pomemben regulator dotoka krvi v srce. Zanj je značilen nizek pritisk ter velika zmogljivost. Hkrati je največji rezervoar krvi. Vene izven prsnega koša vsebujejo kar 60% vse krvi, medtem ko jo je v arterijah le slabih 15%.

Najpogosteje opažamo obolenje pri srčnem popuščanju, malignih obolenjih, po kirurških posegih in poškodbah, debelosti, varicah, po daljšem obdobju negibljivosti ter po porodih.

II. stopnja

Pravijo ji tudi prevarikozni sindrom. Varikozne spremembe so povezane z velikimi venskimi odvodnicami. Bolniki tožijo za utrujenimi in težkimi nogami, v področju varic se javljajo bolečine in napetost, prek noči imajo krče. Težave se čez dan stopnjujejo, izrazito hude pa so po dolgotrajni hoji in sedenju. Najhujše so zvečer, ko ležejo k počitku. Pri ženskah se stopnjujejo pred menstruacijo, intenzivne pa so zlasti spomladi in poleti med sončenjem.

III. stopnja

Sem štejemo spremembe na glavnih venskih odvodnicah z izrazitim zastojem krvi ter oteklino v okolici gležnja. Bolnikove težave so enake kot pri drugi stopnji, spremljajo pa jih še spremembe kože.

IV. stopnja

Med varice četrte stopnje spadajo vse komplikacije oziroma posledična stanja: oteklina, vnetje ter degenerativne spremembe kože in podkožja, razjede, razpok varic in tromboza.

Kot direktna posledica kronične venske insuficience nastane zastoj in povratni tok, ki postopno vplivata na mikro- in makrocirkulacijo. Klinično ugotavljamo zastoj v mikrocirkulaciji, oteklino, vnetno degenerativne spremembe kože in vnetja v prizadetih venah.

Komplikacije pogosto napovedo pikčaste krvavitve v koži na notranji strani goleni nad gležnjem. Pri manjvrednosti površnega sistema se oteklina pojavlja le v okolici gležnja, pri prizadetosti globokega sistema pa je oteklina obsežnejša in zajema celoten predel okončine pod obolelim mestom.

Zastoj krvi, oteklina, vnetna in lokalna zasklitenost tkiva s pomanjkanjem kisika povzročajo degenerativne procese z odmiranjem tkiva v prizadetem področju. Na okvarjenih mestih nastajajo pogoji za razvoj mikrobov in glivic, kar samo še pospeši propadanje tkiva ter vodi v razvoj golenjske razjede.

Številna stanja, ki zavirajo krvni obtok lahko povzročijo tudi trombozo globokih ven. Nenadna sprostitvev in potovanje strdka povzročijo delno ali celotno zaporo pljučne arterije, kar je lahko za bolnika usodno.

Poleg razgovora in običajnega kliničnega pregleda bo zdravnik pri obravnavanju

bolnika s prizadetimi venami opravil še nekaj funkcionalnih testov. Za natančnejšo opredelitev mesta in obsega prizadetosti žile bo morda potrebna še ultrazvočna, rentgenska ali radionuklidna preiskava.

Za vse vrste varic je koristno, če skrbimo za dobro delovanje mišic stiskalk. Takšno delovanje lahko nadomestimo tudi z elastičnimi povoji in elastičnimi kompresijskimi nogavicami.

Pomembno je, da elastični povoj povijemo pravilno. S povojem moramo zaviti vso spodnjo okončino od prstov navzgor. Poviti je potrebno vse dele, tudi peto. Povoj ali nogavico moramo nadeti še v ležečem stanju, preden vstanemo.

Obstaja večje število zdravil - tablet, kapsul in mazil, ki pa nimajo vpliva na osnovni razlog razvoja varikoznega sindroma, ampak le preprečujejo posledice.

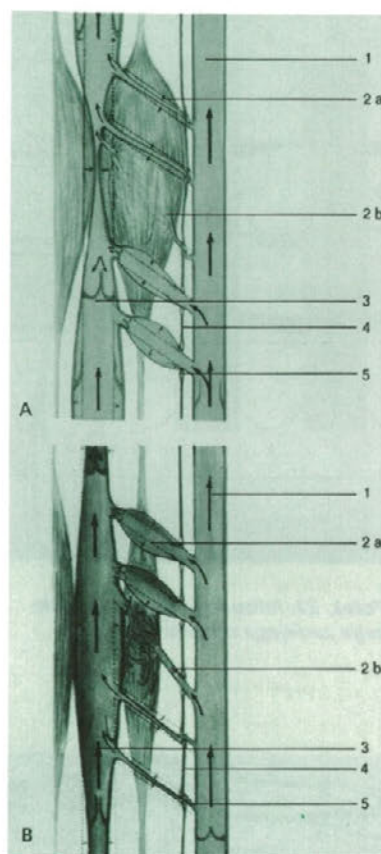
Različna kemična sredstva, če jih vbrizgamo v veno (sklerozacija), povzročijo vnetje notranjega sloja žile s tvorbo prirastkov in trombov ter privedejo do popolne zamažitve vene. Posega ne opravljamo pri srčnih obolenjih, zvišanem krvnem tlaku, nezdravljeni sladkorni bolezni, ob prisotnih gnojnih obolenjih kože in kosti, v času menstruacije ali nosečnosti ter pri bolnikih v visoki starosti.

Kirurška odstranitev varic je potrebna v primeru obsežnih varic, če je bila sklerozacija neuspešna ali kadar se po injekciji hitro pojavijo recidivi. Naloga zdravljenja varikoznega sindroma ni samo lokalno preprečevanje nastanka razvoja varic. Pri bolniku moramo vzdrževati tudi dobro splošno stanje ter redno telesno aktivnost, da bi ohranil čim boljšo funkcijo stiskalnih mišic.

Pri zdravljenju morajo sodelovati zdravniki številnih specialnosti, še posebno medicinci dela, saj je bolniku pogosto potrebno zagotoviti ustrezno spremembo delovnega mesta. Torej tudi za obolenje ven velja prepoved telesne neaktivnosti.

Nikar dalj časa stati na mestu ali sedeti. Aktivno krčenje mišičja nog bo poživilo pretok tudi prek ven, izboljšalo odtok krvi iz spodnjih okončin, preprečilo razvoj tromboze, ugodno vplivalo na raven celokupnega holesterola, še posebej na njegovo dobrodelno frakcijo. Nedvomno pa se bo pomembno izboljšalo tudi naše splošno počutje.

Janez Poles, dr. med. spec. interne med.

Mišična črpalka in venski pretok; shematični oris normalnih obtočnih razmer.

A mišična sistola, B mišična diastola. 1 površinska vena, 2a neposredna perforantna vena, 2b posredna perforantna vena, 3 globinska vena, 4 fascija, 5 maščobno vezivna zaporna blazinica.

Franc Cevzar, upokojeni vodja
Jamske mehanizacije

Vse, kar počenjaš,

dobro premisli, šele potem se loti dela. Če ne boš preudaril vseh možnih okoliščin, boš sicer z navdušenjem začel, pa boš moral delo opustiti. Če se lotiš naloge, ki ji nisi kos, ne boš opravil niti te niti tiste, ki bi jo zmoget. In še to! Bodi vedno previden. Bodi pošten! Zavedaj se svoje odgovornosti tako do svojih bližnjih v družini, do sodelavcev in do podjetja. Mislim, da bi približno tako povedal Franc Cevzar, če bi moral komu svetovati.

Petek, 21. februar, je datum Francevega zadnjega odhoda v jamo.

Vedno, ko sem ga v podjetju srečevala, sem nekako zaznala njegovo doslednost, čut za odgovornost, natančnost, pravičnost. Gotovo nisem edina.

Od 28. februarja letos pa Franca v našem podjetju ne srečujemo več. Seveda, upokojil se je. In ker sem ga hotela videti, se z njim pogovoriti, o njem čimveč izvedeti, sem ga obiskala.

Na Konovem stanuje, v zelo lepi hiši, ki se ji na vsakem vogalu in koraku poznajo lastnikova natančnost, smisel za urejenost, čut za prijetnost, domačnost. Gotovo je k vsemu temu kaj pridala tudi njegova žena Marija.

Zdaj veste, kje približno Franc Cevzar stanuje, poznate pa ga tako in tako že dolgo, nekateri kot sodelavca kar celih trideset let: Toliko časa je namreč delal pri našem premogovniku. Verjamem, da ga mnogi poznate tudi kot planinca, ljubitelja hribov. Korenine pa ima njegov rod v Šenbricu pri Velenju. Tudi kot "starega Šenbričana" ga nekateri poznate. Torej ga skoraj vsi poznate in lahko bi kar končala.

Seveda, ne bom, s Francem vam bova razkrila njegovo življenjsko zgodbo, njegove poglede na življenje, delo.

Rojen je bil 1942. leta v kmečki družini v Šenbricu. Pet sester in trije bratje so bili pri hiši in kar precej so morali pomagati očetu in materi pri delu na kmetiji. Brezskrbnega otroštva je bilo hitro, prehitro konec. Tudi zato, ker je oče zbolel, petnajstletni Franci pa se je moral skoraj sam odločati za svoj poklic. Takole se spominja!

"Pred 40. leti sem se prvič srečal z velenjskim premogovnikom. Odločil sem se namreč, da se grem učiti za ključavničarja. Vse sem si urejal sam. Takrat smo vajenci delali tudi v kopalnicah v starih Prelogah, varili smo škripčnike za dviganje oblek. Na teden smo imeli štiri dni prakse in dva dneva teorije. 1960. leta sem opravil izpit za ključavničarja in želel sem si šolanje nadaljevati. V tem času mi je oče že umrl, mama pa je, na srečo, moje želje razumela in me vzpodbujala. Vpisal sem se na srednjo tehnično šolo v Ljubljani, za štipendijo pa sem zaprosil pri premogovniku. Vendar je nisem dobil. Takratni direktor je rekel: "Pob naj gre najprej delat!" Štipendijo sem potem dobil pri mariborski Metalni, zato je bila v njej tudi moja prva zaposlitev. Pol leta sem delal v Mariboru, odšel na služenje vojaščine, potem pa sem - leta 1966 - zaposlil pri RLV, v jami Škale, ki je takrat spadala pod RŠC."

Znane krize v rudarstvu proti koncu šestdesetih let velenjskemu premogovniku niso prizanesle. Tako se je Franc znašel v podjetju Rudarskega šolskega centra EKO, kjer je vodil strojno obdelavo, bil kasneje vodja orodjarne, vodja proizvodnje. Do leta 1975, ko se je, že izkušen, vrnil k premogovniku.

"Začel sem delati kot obratni tehnik in dobil za prvo nalogo preselitev jamskih delavnic na površino," še zdaj dobro ve Franc. In spomini kar odrivajo drug drugega.

"Začeli smo delati na tehnologiji, razvijati strojno opremo. Takratna remontna dejavnost naj bi bila sčasoma sposobna za celotno vzdrževanje rudarske opreme. Kmalu sem prevzel remont rudarske opreme in pri tem kar nekaj časa delal. Tudi precej delovnih pripomočkov smo uvedli. Še vedno so v uporabi miza za preiz-

Nemški ovčar Pal je dober prijatelj, šolan, priden.

kušanje hemscheidtovih razdelilnih ventilov, naprava za demontažo razdelilnih ventilov, naprava za popravilo vseh vrst cilindrov, linija za popravilo reductorjev, pult za preizkušanje reductorjev. Vesel sem, ker te naprave še vedno uporabljajo.

Ob reorganizaciji RLV 1978. leta, ko je bil ustanovljen TOZD Jamska mehanizacija, sem prevzel delo tehničnega vodje strojne službe. Pravzaprav sem imel pred prevzemom tega dela nekaj pomislekov, češ da imam premalo izkušenj. Vendar vse je že bilo odločeno, tudi študij 1. stopnje strojništva je bil že za menoj.

Tako sem bil v premogovniku prisoten od začetka uvajanja sodobne mehanizacije. Od 1989. leta sem bil vodja Jamske mehanizacije, torej ves čas v operativi. Bilo je precej naporno, zahtevno delo, saj odkopna fronta je bila dolga, tudi po štirinajst mehaniziranih odkopov smo imeli. Treba je bilo delati plansko, z ljudmi, treba je bilo tudi predvideti nevarnosti. Zaradi vsega tega moje delo ni bilo nikoli dolgočasno. Nikoli mi tudi ni bilo težko delati in nikdar mi ni bilo žal, da sem delal v rudarstvu. Ponosen sem, da sem delal v takšnem podjetju, kot je velenjski premogovnik."

O delu sva s Francem še veliko govorila in tudi marsikaj boste o tem še izvedeli. Vendar govorila sva tudi o drugih stvareh, saj življenje ni samo delo. V letih svojega ustvarjanja si je Franc ustvaril tudi družino. Poročil se je z Marijo in rodila sta se jima hčerki Mateja in Tatjana. Mateja je že samostojna, zaposlena pri Ljubljanski banki-Splošni banki Velenje, Tatjana pa še študira. Žena Marija ima do upokojitve še eno leto, vsa leta dela pa je opravila pri našem podjetju. Franc se že veseli časa, ko pri hiši ne bo več edini upokojenec. Takrat bosta z Marijo namreč še večkrat lahko skupaj odšla v hribe, v naravo.

Pa smo pri hribih! Ti so poleg družine in dela tretja svetla plat Francevega življenja. "Hribi so lepi, čudoviti." Moj sogovornik ne skriva svojega odnosa do planinstva. A takoj doda! "Znajo pa biti tudi kruti. Vsak nepremišljen korak v hribih lahko ima hude posledice. Ljudje, ki hodijo v hribe, morajo biti dobro opremljeni, ne smejo precenjevati svojih sposobnosti, upoštevati morajo navodila vodnikov.

Zelo rad hodim v hribe. To mi pomeni vsestransko sprostitev in ohranjanje kondicije. Dokler bom zdrav, planinarjenja ne bom opustil. V hribe grem rad v skupini, s planinsko sekcijo premogovnika pa tudi sam, z ženo. V hribih ni nikoli dolgčas, opazujem naravo. Zelo sem ponosen, da sem skupaj z ekipo iz RLV osvojil tudi najvišji vrh Evrope - Mont Blanc. Nikoli si nisem

misлил, da bom kdaj stopil nanj. Pa so me povabili zraven! Udeležil sem se vseh skupnih priprav in tudi sam sem se pripravljaj na ta vzpon, res potem pri vzpenjanju nisem imel posebnih težav."

Sploh Franc rekreacije ne zanemarja, skrbi za telesno kondicijo. Rad kolesari, igra vsaj dvakrat na teden tenis, s svojim nemškimi ovčarjem Palom pa se že navsezgodaj vsak dan odpravita na enourni sprehod, pozimi tudi smuča. Nekaj telesne kondicije si pridobi tudi z opravi po hiši in okrog nje ali pa v sadovnjaku in večjem vrtu, ki ju ima urejena v Šenbricu.

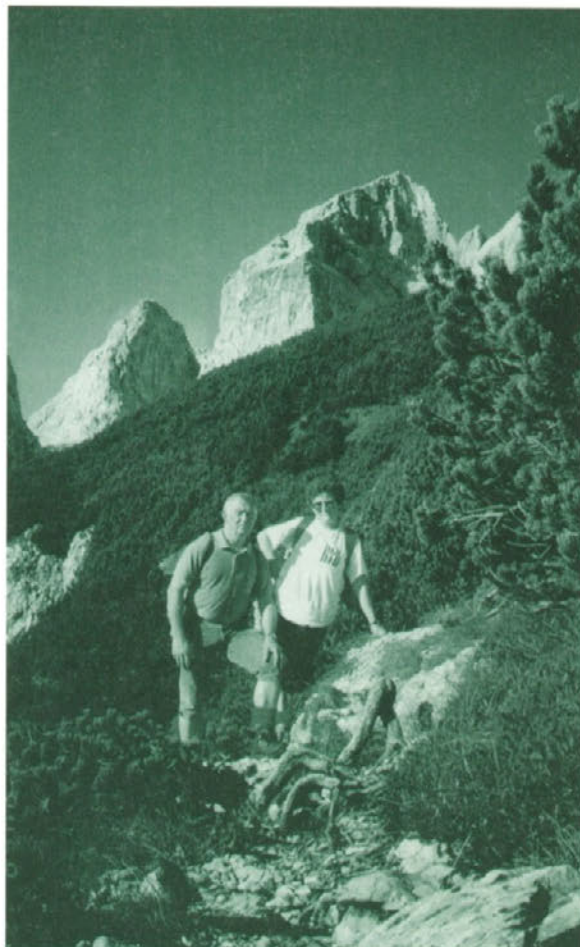
Sicer pa se je vsa leta po malem rekreiral in kot pravi, je bilo tudi njegovo delo v jami takšno, da je moral kar precej kilometrov prehoditi.

In smo spet pri delu! Franc je takoj pripravljaj govoriti o njem! "Najrajši se spominjam dogodkov, ko smo opravili zahtevne naloge uspešno, brez nezdod. Vedno sem na prvo mesto postavljaj dobre medsebojne odnose, temu pa dodajaj disciplino pri delu, upoštevanje vseh varnostnih predpisov, strokovnost, usposobljenost. Vsega tega v našem premogovniku ni manjkalo."

Franc je vedno veliko zahteval od sebe in tudi od drugih. Površnosti ni nikoli trpel. Tako pri delu kot doma. Vedno je tudi znal misliti, premisliti in vedno je svoje mišljenje povedal. Ne glede na to, kakšni časi so bili. Vendar ljudem ni delal krivic. Pravi, da se nima namena spreminjati in če bi življenje začel še enkrat, bi bil spet takšen, kot je bil: "Dosleden do drugih, do sebe, do vsega."

Skozi življenje ga je spremljajala sreča. Bo že res, da več kot znaš, več sreče imaš! Zdravje mu je dobro služilo, tudi za druge v njegovi družini to velja. Tega si, seveda, želi tudi v prihodnje. Pa vendar je tudi njega v jami že lovila nesreča!

"1975. leta je bilo, bil sem še le tri mesece zaposlen v premogovniku in dobil sem nalogo: prevzem vzdrževanja hidravlike na

S pohoda na Jalovec skupaj z ženo Marijo

S tekmovanja v veleslalomu na Golteh

obrat Jamska mehanizacija. Z nadzornikom strojne službe sva bila na odkopu etaže kota +60 v južnem krilu, kjer je bila ta oprema vgrajena. Na povratni odkopa sem pozdravil moštvo, tudi odzdravili so mi. Potem sem si na odkopu ogledoval opremo. Ko sem prišel do presipa čelnega transporterja na smerni transporter, je počilo. Rudarji so namreč odstreljevali premog v stropu na povratni smernega transporterja. Straža na odkopu me je spregledala. Kar precej delcev me je zadevalo in kar precej sem bil poškodovan. Lahko bi se končalo tudi tako, da se sedaj ne bi pogovarjala..."

Na srečo pa je bilo prijetnih, veselih trenutkov pri delu veliko, veliko...

"Vedno sem bil zelo zadovoljen, ko smo kakšno nalogo dobro opravili. Še posebej pa sem bil srečen, če ni bilo nezgod pri delu."

Še en spomin je posebej živ. Takole je bilo!

"Za diplomsko nalogo sem dobil konstrukcijo visečega planetnega vitla za transport materiala po viseči tračni prog, predvsem na pripravka delovišča s pomočjo RDV vozička. Skonstruiral sem ta vitel, ki je bil potem dolgo v uporabi, vse do vpeljave ranžirnih vlakov." Za to delo je bil Franc tudi nagrajen. Tisto leto je postal inovator občine Velenje. In potem še enkrat. Veliko njegovih inovacij je bilo vpeljanih v delo v jami in marsikatera je še vedno v uporabi.

Tako za inovatorsko delo kot sploh za svoje delo je Franc Cevzar prejel veliko nagrad, priznanj in med njimi tudi medaljo dela, red dela s srebrnim vencem, prvomajsko nagrado dela. Vendar teh nagrad ne omenja pretirano rad. Saj ne, da bi nič ne pomenile, a bolj pomembno od njih je

življenje, družina, razumevanje. Tako pravi!

In kaj še počne upokojenec Franc? Veliko vsega in dobro se počuti. Dela, razvedrila, drobnih opravkov mu nikoli ne zmanjka. Rad pa se spomne svojega dela v premogovniku, sodelavcev, rad koga sreča. Lepe spomine ima na leta svojega dela in zelo ga zanima vse, kar se dogaja v našem podjetju. Seveda ni pozabil čestitati vsem svojim sodelavcem in tudi upokojenecem premogovnika ob 3. juliju - dnevu rudarjev. Vsem sodelavcem, vodstvu podjetja želi še naprej uspešno delo, brez nezgod, vrhunske rezultate. Vsem želi tudi prijetno praznovanje.

Tudi praznovati, poveseliti v prijetni družbi se je Franc vedno znal. Saj veste! Se je že našel kdo, ki je vprašal: "Franc, a bodo žabe?" Pa so bile in potem še prenekatera pesem. Znali so se razvedriti, si nabrati novih moči za delo in potem so, jasno, spet lažje skupaj delali.

Le kako se konča takšen pogovor?

Lahko s tem, da zapišem Francevo zahvalo vodstvu premogovnika za vse, kar je v našem premogovniku doživel, in še enkrat povem, da je odšel brez zamere, z lepimi spomini. Lahko vam tudi zaupam, da ima na vrtu odlične jagode in pri hiši drevo, polno češenj. Oboje je bilo na mizi.

Če pa vprašate mene, se takšen pogovor sploh ne konča ali pa se konča na začetku, saj vse, kar počenjaš, dobro premisli...

Dragica Marinšek

S praznovanja dneva rudarjev po slovesnosti na kotalkališču - Franc je prvi z desne.

Bala - velenjska kartica popustov

Na velenjski trg prihaja dobrodošla novost - kartica za uveljavljanje popustov pri nakupih.

Bodite pozorni - to ni samo še ena od kartic. To je kartica, ki jo boste uporabljali **samo v Velenju, v znanih lokalih in trgovinah, za nakupe številnih potrebščin, mor-da skoraj vseh, ki jih potrebujete v vsakodnevnem življenju. To je kartica za popu-ste danes in tukaj, ne pa za nekoč nekje.**

Osnovna ideja kartice je Velenjčanom in okoličanom omogočiti cenejše kupovanje v Velenju za vsako vrsto blaga pri enem podjetju. Ponudnik popustov ima torej ekskluzivo na svojem prodajnem področju, saj se je le tako mogoče dogovoriti za zanimive popuste. V tabeli boste videli, da so ti več kot ugodni in ni težko izračunati, da kartica po ugodni ceni nudi velike prihranke.

Lastnik kartice boste postali, če jo boste kupili v prosti prodaji za 3.000,00 SIT. Vsem, ki bodo kupili stalno vstopnico NK Rudar za ogled domačih Rudarjevih tekem v jeseni 1997, bomo kartico BALA poklonili brezplačno. Mimogrede: stalne vstopnice bodo letos naprodaj po enaki ceni kot doslej: 9.000 SIT za gotovino, 10.000 SIT pri obročnem odplačevanju, ob popustu za člane sindikata Premogovnika Velenje 1.000 SIT.

V tabeli boste prebrali, katera podjetja nudijo popust. Interes ponudnikov popustov je izreden. V prihodnje bomo skušali zagotoviti popuste v raznih gostinskih lokalih, za oblačila, kozmetiko, avtomobile in avtomobilske rezervne dele, naftne derivate ... torej za vse, kar potrebujete v svojem vsakdanjiku.

Kupili jo boste lahko v tajništvu NK Rudar (tel: 856-656 in 853-312 int. 1917), v tajništvu sindikata in po povzetju.

podjetja	blago	%	lokal
Chawa	akustika	2	Trg mladosti, trg. Matvel
RLV	fotokopiranje, plastificiranje, reklamne table	5	Rudarska 6
Emona Obala Koper	igrače	5	Cankarjeva ulica, trg. Direndaj
Tamše	ure, zlatnina, popravila	5	Kidričeva cesta
Mesarstvo Poznič	mesnine, druga živila	5	Kidričeva, Pesje, Šoštanj
Polak	kemično čiščenje	10	Koroška cesta
Slaščičarna Metka	sladice	10	Kersnikova cesta
RTC Golte	smučanje	10	RTC Golte nad Mozirjem
Figaro	striženje, pedikura	10	saloni v Velenju Lidija, Maja, Narta ter Eva in Vesna v Šoštanju
TRC Jezero	tenis, fitnes studio	10	TRC Jezero, Bela dvorana
Elektronika Velenje	televizorji	10	Štrbenkova ulica
Pizzerija Saloon	hrana in pijača	10	Pizzerija Saloon
Studio B2	video storitve	15	Studio Arja vas
Samo	varovanje objektov in premoženja, montiranje alarmnih naprav	10-15	NK Rudar
Konjenski klub	jahalni tečaji, rekreativna ježa	10-20	Konjenski center Škale
Mirbra	športna oblačila, obutev, oprema	30	NK Rudar
M&M	športno medicinski pripomočki	20-30	NK Rudar
TA Palma	izleti, potovanja	3-5	trg. ERA Šport
Bass center	glasbeni instrumenti	3-5	Center Spar
PUP	rastline in sredstva za nego rastlin	5-10	Cankarjeva, Kidričeva, Rožca, Podkraj
Trend	osebni računalniki, dodatna oprema, tiskalniki, faksi, servis	5-20	Efenkova cesta

Marketing NK Rudar

Zahvala

Ob smrti moje žene Mirsade se zahvaljujem vsem prijateljem in sodelavcem iz Jame Preloge za pomoč v najtežjih trenutkih.

Huso Kenjar

Zahvala

Ob prerani smrti moža in očeta Maksa Praprotnika se iskreno zahvaljujemo sodelavcem GOST, d.o.o., podružnici sindikata Elektro dejavnosti, sodelavcem Elektro remontne delavnice in Priprav za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter Rudarski godbi in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Družina Praprotnik

Zahvala

Ob boleči izgubi mame Angele Apšner se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sindikalni podružnici obrata HTZ za darovano cvetje, sveče in izrečena sožalja. Zahvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Branko Apšner

Zahvala

Ob smrti mojega očeta Slavka Dimca se iskreno zahvaljujem sindikalni podružnici in sodelavcem jame Pesje za darovano cvetje in denarno pomoč ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Marko Dimec

Celje - skladišče

D-Per
65/1997

5000004547,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Nova plaža

Oaza
miru
in počitka

RUDAR

CASOPIS PREMOGOVNIKA VELENJE, ŠTEVILKA 5, JUNIJ 1997, LETO XXX

*Vsem upokojenim
delavcem in delavkam
podjetja čestitamo
ob dnevu rudarjev!*

Priloga Rudarja o upokojenih delavcih podjetja

3. JULIJ - RUDARSKI PRAZNIK

***Vsem delavcem in upokojencem
Premogovnika Velenje***

***čestitamo
ob stanovskem prazniku.***

SREČNO!

Spoštovani!

3. julij. Praznik.

Praznik rudarjev pa tudi praznik mesta. Slavnostna povorka, sprejem novincev v rudarske vrste, rdeči nageljni, zvoki rudarske godbe, veliko lepih besed in tudi obljub. Na prvi pogled iz leta v leto enaki prizori, pa vendar tudi povsem različni. In v njih isti, a tudi različni ljudje.

Praznik je bil za vas, ki ste se upokojili, pred toliko in toliko leti, ko ste ga prvič praznovali z nami, prav gotovo drugačen, kot je bil tisti pred letom dni in kot bo letošnji.

Skupaj smo preživeli leta, ko smo kopali "črno zlato", in tudi leta krize, ko je bil kos kruha, ki nam ga je rezala država, tanjši, kot smo si ga zaslužili z delom.

Danes smo podjetje, ki za vizijo jasno postavlja cilje za deset in več let naprej. Del preteklosti, ki nam to omogoča, ste zaznamovali tudi vi s svojim delom v premogovniku.

Z upokojitvijo je za vami še eden od mejnikov v človekovem življenju. Pred vami je začetek nečesa novega, drugačnega, nekaj, kar nosi s seboj nove izzive, priložnosti, pričakovanja.

Želim vam veliko lepega v tem novem obdobju, predvsem pa zdravja, da boste zadovoljni lahko užili tudi leta v pokoju. Za vaše delo v premogovniku se vam v imenu vodstva podjetja in celotnega kolektiva zahvaljujem. Čestitam vam k prazniku, dnevu rudarjev in vas vabim, da ga še praznujete z nami!

Srečno!

Janko Lukner,

direktor za kadrovsko-splošno področje

Vladimir Videmšek,
upokojen 10. junija 1996

Rodil se je 28. septembra 1937 v Prekopi pri Celju. Poročen s Hedviko, rojeno Mravljak. Oče dveh otrok: Iztoka in Irene.

Od 7. decembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1963-1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal kot skupinovodja prebiralcev premoga do upokojitve.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Upokojske dneve si krajša s sprehodi in kolesarjenjem, vsem sodelavcem pa želi obilo sreče pri delu in zdravja.

Adi Pirtošek,
upokojen 30. junija

Rodil se je 1. julija 1941 v Migojnicah pri Celju. Poročen z Marico, rojeno Pesjak. Oče enega otroka: Uroša.

Od 29. junija 1964 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih

1959-1962. Zaposlil se je kot tehnični risar v jamomerstvu. Leta 1964 je v jamomerski službi prevzel vodenje in izdelavo originalov jamskih kart in bil pri tem zaposlen vse do upokojitve. Končal je triletno obrtno šolo za keramičnega slikarja in za tehničnega risarja.

Sodeloval je pri udarniški akciji za izgradnjo Velenja. Sodeloval je v KS Edvarda Kardelja in bil v njej sedem let poveljnik civilne zaščite.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter prejel državno odlikovanje medaljo dela, priznanje OF in več likovnih priznanj. Odkar je končal obrtno šolo slika v olju, akvarele in riše risbe. Imel je več razstav z Društvom šaleških likovnikov v Velenju in drugih slovenskih krajih ter sodeloval v več likovnih kolonijah. Slikarstvu se je v pokoju posvetil še bolj, veliko svojega prostega časa pa preživi tudi na Kunta Kinte.

Ignac Mernik,
upokojen 30. junija

Rodil se je 22. septembra 1949 v Okoški gori pri Slovenski Bistrici. Poročen z Ireno, rojeno Jeseničnik. Oče treh otrok: Simone, Petra in Mojce.

Od 7. novembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1967-68. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal kot dežurni ključavničar do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju mu največ časa vzame delo pri hiši. Z bivšimi sodelavci se je dobro razumel in se z njimi še srečuje, želi pa jim čim več sreče in nič nezgod.

Jože Horvat,
upokojen 30. junija

Rodil se je 17. marca 1948 v Murski Soboti. Poročen z Ljubico, rojeno Popovič. Oče treh otrok: Boštjana, Petra in Darka.

Od 14. aprila 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član delavskega sveta, upravnega odbora in sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah za izgradnjo mestnega stadiona in pri obnovi doma učencev. Dobil je priznanje za darovano kri in za 20 let dela v podjetju. Pokoj v glavnem preživlja v rojstnem kraju, kjer kmetuje.

Ivan Brezlan,
upokojen 30. junija

Rodil se je 26. novembra 1946 v Škalah. Poročen z Gabrijelo, rojeno Vi-

demšek. Oče dveh otrok: Alenke in Karmen.

Od 3. marca 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1964 s prekinitvami v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri rudarskem praktičnem pouku. Delal je kot kopač na odkopu, kasneje pa tudi kot inštruktor in učitelj praktičnega pouka. Leta 1968 je opravil pedagoško šolo za inštruktorja in leta 1969 poklicno šofersko šolo.

Bil je član sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah pri regulaciji Pake in izgradnji mesta. Bil je član športnega društva Škale, Gasilskega društva Škale in 35 let delal v KS Škale-Hrastovec. Dobil je več priznanj Gasilske zveze Slovenije za 10, 20 in 30 let dela, priznanje RK Slovenije za 40-krat darovano kri, priznanje OF za aktivno delo v KS ter priznanje za 20 let dela v podjetju.

Rudolf Rožej,
upokojen 11. julija

Rodil se je 23. marca 1944 v Zavodnjah. Poročen z Anico, rojeno Delopst. Oče dveh otrok: Branka in Nevenke.

Od 21. januarja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1963-64 in 1965-71. Zaposlil se je kot kvalificirani čevljar pri zaščitnih sredstvih, sedaj obrat HTZ, kjer je opravljal čevljarska dela do upokojitve.

Uživanje pokoja mu precej moti bolezen, zlasti obolenje nog in vratnih vretenc, zato si težave lajša s krajšimi sprehodi in lažjimi deli pri hiši. Vse nekdanje sodelavce lepo pozdravlja!

Franc Strmčnik,
upokojen 31. julija

Rodil se je 8. avgusta 1948 v Plešivcu. Poročen s Štefanijo, rojeno Visočnik. Oče treh otrok: Sonje, Branka in Bojana.

Od 21. aprila 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1964-65 in 1969-70. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami. Leta 1986 je bil premeščen k Pripavam, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je opravil izpit za strelca.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Franc Vocovnik,
upokojen 31. julija

Rodil se je 4. julija 1948 v Zavřah pri Slovenj Gradcu. Poročen z Viktorijo, rojeno Javornik. Oče dveh otrok: Stanislave in Francija.

Od 21. aprila 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača ter leta 1982 za strelca v metanskih jamah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanja za 5, 10 in 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Sedaj, ko je upokojen, ga zaposluje delo pri hiši, pomaga pa tudi hčerki na kmetiji. V pokoju je zadovoljen, svojim bivšim sodelavcem pa želi, da bi se počutili dobro, uspešno dokončali delovno dobo in si zaslužili pokoj!

Franc Jamnikar,
upokojen 31. julija

Rodil se je 21. novembra 1949 na Tolstem Vrhu pri Mislinji. Poročen z Olgo, rojeno Krejan. Oče treh otrok: Tatjane, Roberta in Evgena.

Od 23. septembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Leta 1980 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve. Delal je kot rudar na odkopu, vodja odkopa, nadzornik transporta in poslovodja transporta.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1971 za kvalificiranega kopača, leta 1978 špola za rudarskega nadzornika in leta 1980 strokovni izpit za rudarskega nadzornika. Bil je član delavskega sveta podjetja in obrata, predsednik delavskega sveta obrata in predsednik sveta obrata Transport.

Sodeloval je v udarniških akcijah za izgradnjo vodovoda v Doliču. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter dobitnik priznanj za 5, 10 in 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Odkar se je upokojil je postal lovec, zaposluje pa ga tudi vrtnarjenje pri hiši. Vsem sodelavcem želi veliko uspeha pri delu, vodstvu podjetja pa, da bi še naprej tako dobro vodilo podjetje, ga razvijalo in ohranjalo v vrhu!

Ševket Karahasanovič,
upokojen 31. julija

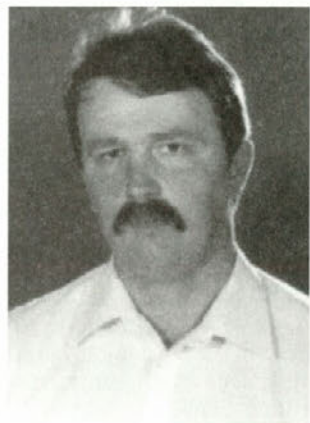
Rodil se je 22. maja 1946 v Šatorovičih pri Brčkem, Bosna in Hercegovina. Poročen s Fatimo, rojeno Ribič. Oče treh otrok: Alme, Belme in Albine.

Od 23. aprila 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Leta 1991 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1972 za kvalificiranega kopača ter leta 1981 tečaj za strelskega mojstra.

Bil je član Zveze komunistov. Sodeloval je v

udarniških akcijah za izgradnjo Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Anton Povše,
upokojen 31. julija

Rodil se je 7. avgusta 1949 v Ljubiji pri Mozirju. Poročen z Nežo, rojeno Primožič. Oče dveh otrok: Aleša in Petre.

Od 15. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri Rudarskem praktičnem pouku. Leta 1990 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal kot stikalist do upokojitve.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški delovni akciji za izgradnjo kamnoloma Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju si krajša čas z delom pri hiši, večkrat pa pomaga tudi sorodnikom pri delu na kmetiji. Vsem nekdanjim sodelavcem pošilja lepe pozdrave!

Mihael Pušnik,
upokojen 31. julija

Rodil se je 27. februarja 1949 v Bistrici pri Mariboru. Poročen z Dorotejo, rojeno Rek. Oče dveh otrok: Boruta in Davida.

Od 24. aprila 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Leta 1989 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Delal je kot kopač na odkopu, na mehaniziranem odkopu, bil kombajnista in nadzornik. Leta 1973 je opravil tečaj za jamskega reševalca in tečaj za kombajnista ter leta 1987 končal rudarsko tehnično šolo.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri izgradnji Velenja in ceste na Kozjak. Bil je član DIT. 21 let je bil član jamske reševalne čete, prejel veliko priznanj na tekmovanjih v nameščanju reševalnih aparatov ter priznanj in medalj na tekmovanjih v atletiki. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ivan Pisir,
upokojen 31. julija

Rodil se je 16. junija 1947 v Gornji Voči na Hrvaškem. Poročen s Karolino, rojeno Jelen. Oče dveh otrok: Andreje in Janeza.

Od 23. oktobra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Leta 1986 je bil premeščen k Zračanju, kjer je delal do upokojitve. Upravljal je s kombajnom, pred upokojitvijo pa je delal v jamskem skladišču. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju.

Vida Grabner,
upokojena 14. avgusta

Rodila se je 16. marca 1947 v Celju. Poročena s Friderikom.

Od 16. aprila 1987 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot ekonomska tehničarka v skupnih službah. Večino časa je delala pri obračunu osebnih dohodkov.

Pozdravlja vse svoje nekdanje sodelavke in sodelavce in jim želi vse najboljše!

Nedeljko Dragič,
upokojen 31. avgusta

Rodil se je 22. maja 1947 v Tobutu pri Tuzli v Bosni in Hercegovini. Poročen z Jožefo, rojeno Kolar. Oče dveh otrok: Tanje in Mateja.

Od 27. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1969-71. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniških akcijah za izgradnjo Velenja. Bil je aktivni kegljalec. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ves prosti čas preživi ob gradnji hiše, kjer se pri tem delu sreča tudi z nekdanjimi sodelavci. Vsem želi predvsem veliko zdravja!

nici na Hrvaškem. Poročen s Katarino, rojeno Kelenc. Oče dveh otrok: Željke in Anite.

Od 1. junija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja odkopa. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača, leta 1985 je obiskoval tečaj za upravljalce pridobivalnih strojev ter leta 1993 seminar za vodje skupin.

Bil je član delavskega sveta podjetja in obrata. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju. Prosti čas kot upokojenec preživlja na kolesu in s planinarjenjem, svoje nekdanje sodelavce pa lepo pozdravlja ter jim želi zdravja in sreče.

Jože Jančič,
upokojen 31. avgusta

Rodil se je 19. marca 1949 v Celju. Poročen z Antonijo, rojeno Stropnik. Oče dveh otrok: Draga in Petra.

Od 22. septembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa v letih 1967-68. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja, leta 1981 pa tečaj o vzdrževanju hidravlike in tečaj za inštruktorja.

Franjo Leskovar,
upokojen 31. avgusta

Rodil se je 4. oktobra 1948 v Staremgradu pri Kopriv-

Bil je član odbora RK v podjetju. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah za izgradnjo Velenja, napeljava telefona in izgradnjo igrišča v Ravnah. 10 let je bil predsednik krajevne organizacije RK Ravne, član odbora območne organizacije RK Velenje in član športnega društva Spodnje Ravne.

Dobil je priznanje za inovacije, priznanje KS Ravne, zlati znak RKS, priznanje ob 130-letnici RKS, občinsko priznanje RK Velenje, zlato plaketo za 50-krat darovano kri in priznanje za 20 let dela v podjetju.

Z delom v območni organizaciji RK in v KS Ravne in s krvodajalstvom nadaljuje tudi sedaj, ko je upokojen. Poleg tega pa mu nekaj prostega časa vzame še delo pri hiši in skrb za vinograd. Svojim nekdanjim sodelavcem se zahvaljuje za srečanje ob njegovem odhodu v pokoj ter da niso pozabili nanj in ga še obiskujejo. Želi jim zdravja in sreče pri delu!

Dragotin Meško,
upokojen 31. avgusta

Rodil se je 27. junija 1948 na Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Ramšak. Oče treh otrok: Romana, Bojane in Roberta.

Od 25. aprila 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1966. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v Pripravah. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta

1976 izpit za kvalificiranega ključavničarja.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju. Upokojske dneve preživlja v naravi, na sprehodih, pri delu okoli hiše, pomaga pa tudi otrokom. Vse najboljše in veliko uspeha pri delu želi svojim nekdanjim sodelavcem, ki jih tudi lepo pozdravlja.

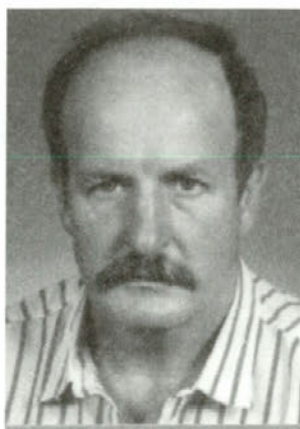

Kristina Hartman,
upokojena 13. septembra

Rodila se je 21. januarja 1944 v Roginski Gorci. Poročena z Ivanom. Mati enega otroka: Lidije.

Od 6. novembra 1974 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v Zunanji dejavnosti in delala sprva kot čistilka, od leta 1978 do upokojitve pa kot perica v obratu HTZ.

Sodelovala je pri udarniški izgradnji cest in otroškega igrišča v Velenju. Nagradjena je bila za 20 let dela v podjetju. V pokoju ji ni nič dolgčas, saj vrtnari, urejuje vikend, rada pa se spomni in poklepeta tudi z nekdanjimi sodelavci, s katerimi se je vedno dobro razumela. Vse lepo pozdravlja!

Štefan Kranjec,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 7. januarja 1948 v Doliču pri Murski Soboti. Poročen s Silvo, rojeno Šumnik. Oče dveh otrok: Andreje in Darje.

Od 24. avgusta 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa v letih 1968-69. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v jami Vzhod. Leta 1981 je opravil izpit iz vzdrževanja hidravlike. Upokojil se je kot vodja skupine intervencijskih del v Jamski mehanizaciji.

Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju. Ob upokojitvi je menjal kraj bivanja in se z ženo preselil v Korte pri Izoli, kjer ima majhen vinograd, njivo in tako mu dela nikoli ne manjka.

Anton Praprotnik,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 16. maja 1947 v Orlici pri Radljah ob Dravi. Oče dveh otrok: Vlaste in Dušana.

Od 14. julija 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1966-

71. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Klasirnici, kjer se je upokojil.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Kavče, Laze in mladinskega kluba. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju.

Slavko Delič,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 5. marca 1945 v Trnovem pri Šekovičih, Bosna in Hercegovina. Poročen s Stojom, rojeno Ravnjak. Oče šestih otrok: Slavice, Slaviše, Zorice, Jellice, Verice in Slavoljuba.

Od 26. julija 1973 je bil neprekinjeno zaposlen v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer se je upokojil kot vodja priprave.

Bil je član delavskega sveta, disciplinske komisije in komisije za delovna razmerja pri delavskem svetu. Nagradjen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju ima več časa za prebiranje časopisov in gledanje televizijskih programov, posveča pa se tudi delu na vrtu. Sodelavcem želi vse najlepše, predvsem zdravja in sreče!

Danijel Turnšek,
upokojen 1. oktobra

Rodil se je 17. septembra 1962 v Celju. Poročen z Marijano, rojeno Matijevič. Oče enega otroka: Tadeja.

Od 8. junija 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, kjer se je upokojil kot pomočnik ključavničarja.

Ivan Jezernik,
upokojen 12. oktobra

Rodil se je 24. novembra 1942 v Celju. Poročen z Ivano, rojeno Ograjenshek. Oče treh otrok: Gregorja, Alenke in Katje.

Od 28. oktobra 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot vinogradnik-sadjar pri čuvajskih delih v zunanji dejavnosti. Več let je bil varnostnik, leta 1987 pa je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot skladiščnik. Leta 1989 je opravil tečaj za delo na mostnem žerjavu.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ivan Jurkošek,
upokojen 19. oktobra

Rodil se je 3. oktobra 1949 v Radežu pri Sevnici. Oče enega otroka: Valerije (?)

Od 12. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Miroslav Loriger,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 18. julija 1946 v Pongracu pri Žalcu. Poročen z Marijo, rojeno Vajncerl. Oče dveh otrok: Mirka in Simona.

Od 14. februarja 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa v letu 1964. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Rudarskem praktičnem pouku. Nekaj let je opravljal delo inštruktorja praktičnega pouka, leta 1995 pa je bil premeščen v jamo Škale, kjer je do upokojitve delal kot strelec. Leta 1980 je opravil izpit za inštruktorja praktičnega pouka, leta 1982 pa izpit za strelca v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, ceste do Rečice ob Savinji ter v akcijah v podjetju. Bil je član RK Griže.

Dobil je odličja za udarniška dela v jami, diplomu za 65-krat darovano kri, značko udarnika v delovni brigadi in priznanja za športno udejstvovanje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Tudi v pokoju je zelo aktiven, saj igra mali nogomet z ekipo veteranov Jame Škale, ostal je krvodajalec, zaposluje pa ga tudi delo na kmetiji svoje mame na Kozjanskem. Vsem bivšim sodelavcem želi veliko sreče in zdravja vse do upokojitve.

Vlado Lamešič,
upokojen 29. novembra

Rodil se je 13. aprila 1952 v Obodnici pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Milo, rojeno Knežević.

Od 14. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1970-72. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1983 v Priprave, kjer se je upokojil kot strežnik mehanizacije. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača ter leta 1985 tečaj za strojnika napredovalnih in nakladalnih strojev.

Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Upokojenski prosti čas preživlja v skrbi za gospodinjstvo, pri prebiranju časopisov in srečanjih s sodelavci. Vsem želi zdravja in sreče!

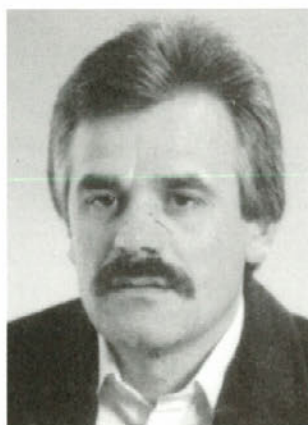
Stanislav Rožič,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 12. oktobra 1950 v Pesju. Poročen s Karolino, rojeno Drobež. Oče enega otroka: Gašperja.

Od 1. julija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1968 v rudarskem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot črpallec vode v glavnem črpališču.

Bil je sindikalni poverjenik in član delavskega sveta. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah in bil krvodajalec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju mu čas zapolnjuje delo na njegovi kmetiji in kmetiji staršev, rad pa tudi hodi v hribe in se vključuje v dejavnosti v KS Podkraj-Kavče. Vsem svojim nekdanjim sodelavcem želi vsak dan srečno vrnitev iz jame in veliko zdravja!

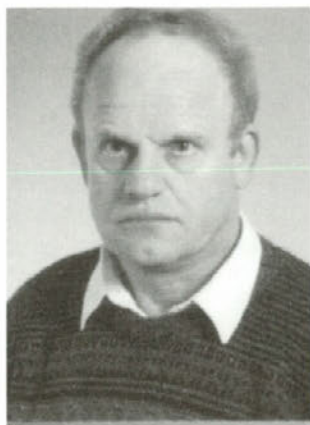
Blaž Dukarič,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 17. februarja 1949 v Jazbini pri Trakoščanu na Hrvaškem. Poročen s Cecilijo, rojeno Belec. Oče enega otroka: Karmen.

Od 24. februarja 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je od leta 1982 do upokojitve delal kot strojni nadzornik. Leta 1979 je končal delovodsko strojno šolo, leta 1981 opravil strokovni izpit za nadzornika v jami ter tečaj hidravlike, leta 1986 pa izpit za vzdrževalca VDL.

Bil je član sindikata in delavskega sveta. Bil je aktiven športnik in organizator rekreacije v Jamski mehanizaciji in podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Športni aktivnosti se ni odpovedal tudi sedaj, ko je v pokoju, saj spremlja vsa tekmovanja svojih sodelavcev v ligah podjetja, obiskuje tekme NK Rudarja, rokometne tekme, poleg tega pa še kolesari, se spreha v naravi ter se ukvarja z vnukinjo. Vse sodelavce lepo pozdravlja!

Miroslav Murko,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 9. februarja 1947 v Ožboltu ob Dravi. Poročen s Hildo, rojeno Blažič. Oče dveh otrok: Dragice in Slavka.

Od 22. septembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer se je upokojil kot rudar na odpravevanju. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Sedaj dneve preživlja pri delu na vrtu, rad gre na sprehod v naravo, gozd in gobarji. Sodelavcem želi čim več sreče pri delu in varno pot do upokojitve!

Marko Ružič,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 22. avgusta 1947 v Gornji Obodnici pri Tuzli,

Bosna in Hercegovina. Poročen z Janjo, rojeno Grbič. Oče dveh otrok: Cice in Vita.

Od 27. maja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal pri sanacijskih delih do upokojitve. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1974 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Upokojske dneve si krajša z delom na vrtu.

Ciril Čretnik,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 15. julija 1948 v Andražu. Poročen z Rozalijo, rojeno Škrlin. Oče enega otroka: Aleša.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, v letih 1966-74 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani strojnik v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot strojni poslovodja. Leta 1976 je končal strojno tehnično šolo.

Bil je član in predsednik delavskega sveta obrata ter član njegovih komisij. Že leta 1963 je sodeloval v udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil medaljo dela v podjetju in priznanje za inovativno dejavnost.

Franc Videmšek,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 14. januarja 1949 v Prelski. Poročen z Vladko, rojeno Lesjak. Oče dveh otrok: Francija in Mojce.

Od 10. novembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1967. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Nazadnje je delal kot strojni poslovodja. Leta 1977 je uspešno končal šolanje v delovodski strojni šoli.

Bil je član delavskega sveta obrata in komisij pri njem. Dva mandata je bil predsednik ZRVS Žalec in KO Vinska Gora. Dobil je priznanje za tehnične izboljšave, za 20 let dela v podjetju, za 5 in 10 letno delo v jamski reševalni četi in je nosilec medalje za vojaške zasluge.

Doma ima kmetijo, ki ga sedaj zaposluje ves dan, pomaga pa pri delu tudi sosedom. Sodelavcem in vodstvu Klasirnice pošilja lep pozdrav in želi 'srečno'!

Venci Novosad,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 22. septembra 1948 v Daruvarskem Brestovcu, Hrvaška. Poročen z Marijo, rojeno Marčinovič. Oče dveh otrok: Roberta in Vesne.

Od 13. januarja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Leta 1984 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1975 za kvalificiranega kopača. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah za izgradnjo Velenja. Nagrajen za 20 let dela v podjetju.

Ševalija Durakovič,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 27. junija 1948 v Humcih, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mehdijo, rojeno Hodžič. Oče treh otrok: Ševala, Nedžije in Amira.

Od 22. januarja 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot

nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1975 v Priprave, kjer je delal pri jamskih gradnjah do upokojitve. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kot upokojenca mu ure zapolnjujejo vesele ure z vnuki, sprehodi in

srečanja z nekdanjimi sodelavci. Lepo pozdravlja sodelavce Jamskih gradenj in Priprav in jim želi veliko sreče.

Anton Grobelnik,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 5. junija 1948 v Strmcu nad Dobrno. Poročen z Danico, rojeno Koprivnik. Oče dveh otrok: Brigite in Metke.

Od 15. septembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod pri pripravah in delal pri pripravah do upokojitve. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača, leta 1983 pa še izpit za strojnika napredovalnih in nakladalnih strojev.

Bil je član sindikata, član aktiva invalidov in aktiva rdečega križa. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter dobil priznanja za 25-, 30- in 40-krat darovano kri.

Bogdan Adamič,
upokojen 31. januarja 1997

Rodil se je 11. junija 1949 v Celju. Poročen s Stanislavo, rojeno Košir. Oče dveh otrok: Rajka in Sonje.

Od 25. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od junija 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudarstrojnik v jami Zahod, upokojil pa se je kot strojni nadzornik v Jamski mehanizaciji. Leta 1981 je v delovodski strojni šoli opravil izpit za strojnega delovodjo, leta 1983 pa izpit za nadzornika.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Med leti 1966 in 1975 se je ukvarjal z dviganjem uteži. Sedaj ga privlači lov, veliko dela pa ima tudi na domači kmetiji.

Rafael Kovač,
upokojen 31. januarja

Rodil se je 9. decembra 1944 v Hrastovcu. Poročen

z Marijo, rojeno Jan. Oče enega otroka: Matjaža.

Od 3. marca 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1967. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1978 v Jamski transport, kjer se je upokojil kot rudarski poslovođa pri transportu. Leta 1971 je opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Bil je član delavskega sveta in član komisije za varstvo pravic. Sodeloval je v udarniški izgradnji Velenja. Od leta 1959 je sodeloval pri Rudarski godbi, v prostem času pa se je ukvarjal z zbiranjem znamk, starega denarja, rudnin in kamnin. Nagrajen je bila za 20 let dela v podjetju, dobil priznanje za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, priznanje za inovatorstvo ter Gallusovo priznanje, Napotnikovo priznanje in več priznanj za urejeno okolje doma.

V pokoju se bo posvetil svojim konjičkom, več časa pa bo posvetil tudi izletom v planine in kolesarjenju. Svojim nekdanjim sodelavcem želi, da bi bili uspešni in zadovoljni ter da bi se zdravi in srečni vračali iz premogovnika.

Ivan Kovačević,
upokojen 31. januarja

Rodil se je 15. maja 1950 v Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Blago, rojeno Jurkić. Oče treh

otrok: Miroslava, Adama in Mirjane.

Od 13. avgusta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil izpit za strelca.

Bil je član delavskega sveta in sodeloval v udarniških akcijah v podjetju. Ukvarja se s športom in različnimi konjički. Prejel je priznanje za krvodajalstvo.

Svojim nekdanjim sodelavcem želi, da bi delali previdno in varno ter po navodilih in da bi se na delovnem mestu dobro razumeli.

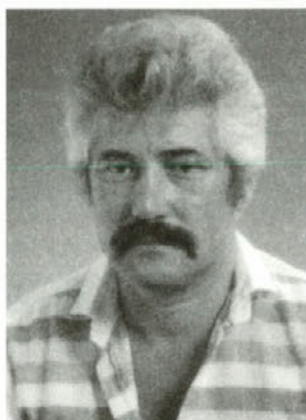

Vladimir Prepelič,
upokojen 10. februarja

Rodil se je 26. januarja 1951 na Ptuju.

Od 5. februarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1996 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot kvalificirani rudar-strojnik.

Bil je član komisij delavskega sveta. Nagrajen za 20 let dela v podjetju. Ukvarjal se je z različnimi konjički, v pokoju pa se bo posvečal ribolovu in vrtičkarstvu. Bivšim sodelavcem želi veliko sreče na delovnem mestu!

Avgust Cvetkovič,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 2. septembra 1949 v Grkaveščaku pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Ano, rojeno Hojski. Oče dveh otrok: Mitje in Kristijana.

Od 3. avgusta 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v jami Vzhod. Upokojil se je kot inštruktor praktičnega pouka v obratu Praktično izobraževanje. Opravil je pedagoško-andragoški tečaj za učitelja praktičnega pouka.

Bil je več let član inventurne komisije, sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v podjetju. Zasebno se je ukvarjal s športom in konjički. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo ter za dolgotrajno uspešno poučevanje praktičnega pouka. V pokoju mu bo največ časa vzelo delo okoli hiše. "Naj vas spremlja sreča še naprej, ne glede kje se nahajate!" je zapisal želje za svoje nekdanje sodelavce.

Peter Jaklič,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 14. maja 1943 v Rimskih Toplicah. Poročen s Cvetko, rojeno Kralj. Oče dveh otrok: Petre in Gregorja.

Od 20. marca 1967 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1965. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Vzhod. Po opravljenem pripravništvu je delal v študijskem oddelku, nato je bil nadzornik, obratni tehnik, poslovođa, asistent in pomočnik vodje obrata, od leta 1982 do upokojitve pa vodja obrata Priprave. Leta 1969 je opravil izpit za jamskega nadzornika, leta 1975 pa je ob delu dokončal študij na Višji šoli za organizacijo dela v Kranju.

Bil je družbenopolitično zelo dejaven; deloval je v delavskem svetu podjetja in njegovih komisijah, bil dva mandata podpredsednik delavskega sveta EGS, vodja delegacije REK v zboru združenega dela, delegat v republiški skupščini in nosilec različnih funkcij v občini.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 25 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, dobil priznanja za krvodajalstvo, inovatorstvo ter državni odlikovanji: medaljo zaslug za narod s srebrno zvezdo in medaljo za vojaške zasluge. Dobil je priznanje zaslužnega člana zveze rudarskih, geoloških in metalurških inženirjev in tehnikov ter več priznanj OF in Zveze rezervnih vojaških starešin.

V prostem času se ukvarja s sadjarstvom, rekreacijo, rad rešuje križanke, vse to pa mu bo izpolnjevalo dneve tudi v pokoju. Vsem svojim nekdanjim sodelavcem želi: "Delajte še tako naprej!"

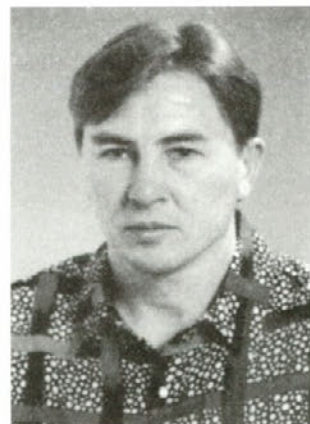
Ciril Kemperle,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 21. junija 1939 v Železnikih. Poročen z Marijo, rojeno Hafner. Oče dveh otrok: Špele in Jerneje.

Od 2. novembra 1967 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot diplomirani inženir rudarstva v študijskem oddelku. Opravljal je številna strokovno zahtevna in odgovorna dela in bil nazadnje leta 1980 premeščen v Skupne službe, kjer se je upokojil kot odgovorni vodja projekta. Bil je tudi član jamske reševalne čete in inovator.

V prostem času se je vsa leta ukvarjal z različnimi športi in bil pri vseh tudi organizator tekmovanj: košarka, smučanje, atletika, motokros, kotalkanje. Za svoje delo v družtvih in organizacijah je prejel veliko priznanj, medalj in nagrad. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo nadaljeval svoje delovanje v smučarskem klubu, posvetil pa se bo tudi reševanju različnih tehničnih problemov, delu v hiši in okoli nje ter družini.

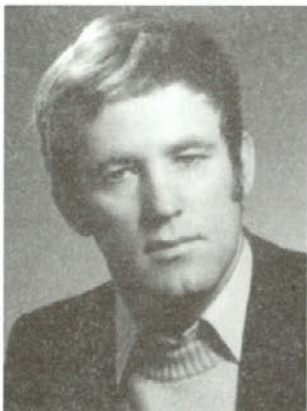
Stanislav Lipuš,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 27. septembra 1948 v Gorici pri Oplotnici. Oče treh otrok: Dijane, Simone in Andreja.

Od 3. februarja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1967. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v jamo Škale, kjer se je upokojil kot strežnik mehanizacije.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja in pri akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rad sprehaja v naravi, sede na kolo in rešuje križanke. Sedaj ga bo zaposlovalo tudi delo okoli hiše. Sodelavcem želi, da bi jih spremljala sreča in zdravje.

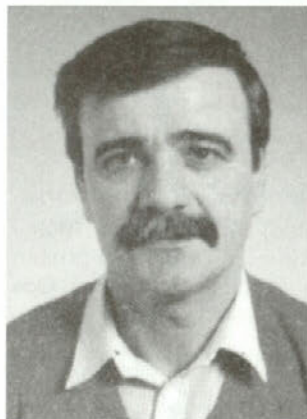
Jože Pirmanšek,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 30. junija 1948 v Podkraju pri Velenju. Poročen s Štefanijo, rojeno Švajger. Oče dveh otrok: Ines in Nives.

Od 24. aprila 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar-strojniki v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot dežurni ključavničar. Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Sodeloval je v udarniških akcijah za izgradnjo Velenja. Ukvarjal se je z nogometom in šahom. Nagrajen je bil za 20 let dela v

podjetju. Kot upokojenec bo več časa namenil družini, sprehodom v naravo in urejanju domačije. Svojim bivšim sodelavcem želi veliko uspehov pri poslovanju, v zasebnem življenju in še vsaj nekaj tovarištva pri delu!

Stanislav Ravnjak,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 29. septembra 1949 v Šaleku. Poročen s Frančiško, rojeno Hriberšek. Oče dveh otrok: Mateje in Jasmine.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že od leta 1972 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani avtomehaničar v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot skladiščnik. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificirane ključavničarja, leta 1986 izpit iz osnov hidravlike in leta 1990 tečaj za vzdrževalca VDL lokomotiv.

Bil je delegat delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški regulaciji Pake in urejanju mestnega parka. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rad rekreira in bo s tem nadaljeval tudi poslej. Vsem svojim sodelavcem čestita ob 3. juliju in jim želi tudi v prihodnje vse najboljše.

Janko Šlehta,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 21. aprila 1948 v Spodnji Ščavnici pri Ptuju. Poročen z Anico, rojeno Vaupotič. Oče dveh otrok: Teodorja in Klavdije.

Od 29. aprila 1970 je bil neprekinjeno zaposlen v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar-strojniki v jami Zahod. Kasneje je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve in bil nazadnje vodja skupine za vzdrževanje mehaniziranih odkopov. Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. V prostem času se je ukvarjal s športom. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter prejel priznanje za krvodajalstvo.

Zdravko Štajner,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 31. januarja 1950 v Slovenj Gradcu. Poročen z Jožico, rojeno

Grušovnjak. Oče dveh otrok: Katje in Petre.

Od 4. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar-strojniki v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot vodovodni inštalater zahtevnih naprav. Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike.

Bil je sindikalni poverjenik in sodeloval v udarniški izgradnji ceste Velenje - Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja z različnimi hobiji, v pokoju pa mu bo največ časa vzela gradnja hiše. Vsem sodelavcem se zahvaljuje za vse ter jim želi srečno in varno delo naprej.

Alojz Žohar,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 2. julija 1944 v Breznem pri Laškem. Poročen z Dragico, rojeno Salobir. Oče enega otroka: Alenke.

Od 1. marca 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine in šolanja pa že od leta 1962. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Škale. Leta 1979 je uspešno končal šolanje v šoli za poslovodne kadre v gospodarstvu in nato delal v službi za varstvo pri delu. Upokojil se je kot varnostni referent rudarske dejavnosti.

Bil je predsednik delavskega sveta obrata Škale, član več komisij pri delavskem svetu in predsednik zbora delavcev obrata Škale. Od leta 1959 dalje je sodeloval pri udarniških akcijah za regulacijo reke Pake, izgradnje mestnega parka, ureditev zelenic v mestu. Ukvarjal se je s športom, kulturo in različnimi konjički. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter s priznanjem za inovatorstvo. Sedaj se bo ukvarjal z vrtilkarstvom ter hojo v planine. Sodelavcem želi predvsem uspešno in varno delo!

Ivan Aristovnik,
upokojen 28. marca

Rodil se je 25. novembra 1944 v Škalah. Poročen z Elico, rojeno Martinšek. Oče dveh otrok: Petra in Marka.

Od 25. februarja 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1962 in 1967/68, v letih 1965/66 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Vzhod. Bile je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Skupne službe, kjer je delal do upokojitve kot dežurni rudnika. Leta 1971 je opravil izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke in kasneje še tečaj iz računalništva.

Bil je predsednik delavskega sveta jame Preloge in predsednik disciplinske komisije. Sodeloval je v udarniških akcijah za izgradnjo Velenja pri regulaciji reke Pake, ure-

ditvi parka in okolice Industrijske rudarske šole. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad planinari, igra tenis in se bo s tem ukvarjal tudi v pokoju. Sodelavcem sporoča: "Bodite vedno človek sočloveku!"

Ibro Alihodžič,
upokojen 31. marca

Rodil se je 25. novembra 1949 v Donji Orahovici pri Gračanici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mino, rojeno Kulovič. Oče dveh otrok: Anele in Benite.

Od 25. oktobra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge, kjer se je upokojil kot odgovorni kopač. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1974 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi izpit za kombajnista.

Deloval je v delavskem svetu in njegovih komisijah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času ga zaposluje lov, od sodelavcev pa se poslavlja z željo, da bi imeli veliko sreče pri delu in v življenju ter dočakali pokoj brez poškodb.

Jože Božiček,
upokojen 31. marca

Rodil se je 17. decembra 1950 v Trebčah pri Bistrici ob Sotli. Poročen z Anico, rojeno Boljte. Oče dveh otrok: Jožeta in Aleksandra.

Od 21. aprila 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1968 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot strežnik mehanizacije na glavnem odvozu. Leta 1977 je opravil izpit za rudarskega inštruktorja.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Kavče, igrišč in bazena v Velenju ter akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se ukvarja z vinogradništvom in sadjarstvom in s tem bo nadaljeval tudi v pokoju. Svojim sodelavcem in celotnemu kolektivu premogovnika želi veliko zdravja in delovnih uspehov.

Ciril Jelen,
upokojen 31. marca

Rodil se je 2. julija 1950 v Andražu nad Polzelo. Poročen z Marijo, rojeno Jančič. Oče dveh otrok: Borisa in Aleksandra.

Od 23. julija 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ludvik Kavčnik,
upokojen 31. marca

Rodil se je 11. avgusta 1950 v Zavodnjah. Poročen z Marjano, rojeno Jerot. Oče dveh otrok: Aleksandra in Nataše.

Od 27. julija 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1968 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri rudarskem

praktičnem pouku, sedaj obrat Praktično izobraževanje, kjer je do upokojitve delal kot vodja izobraževanja in koordinatorski pripravništva. Leta 1977 je opravil tečaj za inštruktorja, ob delu je leta 1982 končal rudarsko tehnično šolo in si leta 1985 pridobil andragoško izobrazbo.

Deloval je pri sindikatu in bil sindikalni zaupnik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za 18 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času se rekreativno ukvarja s športom.

Anton Mešič,
upokojen 31. marca

Rodil se je 14. junija 1950 v Andražu nad Polzelo. Poročen z Mileno, rojeno Pižorn. Oče dveh otrok: Benjamina in Lovra.

Od 20. avgusta 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri rudarskem praktičnem pouku. Leta 1991 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot nadzornik. Leta 1976 je opravil izpit za inštruktorja praktičnega pouka, leta 1978 tečaj za jamskega strelca in leta 1984 izpit za rudarskega tehnika in nadzornika.

Bil je član delavskega sveta in varstvene komisije pri njem. Aktiven je bil pri kulturi in športu ter 10 let predsednik KS Andraž. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo

posvečal družini in deloval v krajevni skupnosti. "Veliko delovnih uspehov in uspešno vsakodnevno vračanje iz podzemnih rovov ter 'srečno!' je zaželel svojim sodelavcem.

Ludvik Osojnik,
upokojen 31. marca

Rodil se je 20. marca 1950 na Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Šolinc. Oče dveh otrok: Karmen in Matjaža.

Od 4. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar-strojniki v jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer se je upokojil kot dežurni ključavničar za glavnim odvozom.

Deloval je pri delavskem svetu in sindikatu. V prostem času se je in se še bo ukvarjal z rekreacijo. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Delovnemu kolektivu premogovnika želi varno in uspešno delo.

Franc Stajan,
upokojen 31. marca

Rodil se je 14. avgusta 1950 v Mariboru. Poročen z Marjano, rojeno Gomilšek. Oče dveh otrok: Helene in Damjana.

Od 5. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri rudarskem praktičnem pouku, kasneje Praktično izo-

braževanje. Leta 1990 je bil premeščen v Zračenje, kjer se je upokojil kot rudarski nadzornik. Leta 1977 je opravil izpit za inštruktorja praktičnega pouka, leta 1980 izpit za strelca, leta 1982 je končal nadzorniško šolo in leta 1983 opravil tečaj iz hidravlike ter strokovni izpit za nadzornika.

Bil je član komisij delavskega sveta. Sodeloval je pri izgradnji ceste Velenje-Arnače in pri napeljavi elektrike na Gorici. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. 9 let je bil član jamske reševalne čete in dobil priznanje za 5 let aktivnega dela v njej.

Rad kolesari, sedaj pa se bo ukvarjal s kmetovanjem. Vsem delavcem premogovnika želi še naprej uspešno delo.

Ignac Škrinjar,
upokojen 31. marca

Rodil se je 8. aprila 1950 v Zgornji Polskavi pri Slovenski Bistrici. Poročen z Danijelo, rojeno Šipuš. Oče dveh otrok: Melite in Vesne.

Od 29. julija 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v jami Zahod, sedaj jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Deloval je v aktivni invalidov. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Velenje-Kavče-Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad gobari in izdeluje pred-

mete iz lesa. Bivšim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov.

Stjepan Vargek,
upokojen 31. marca

Rodil se je 21. novembra 1949 v Goričanu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Zlatko, rojeno Otorepec. Oče treh otrok: Davorina, Tomaža in Ine.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar-strojniki v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak, v Bele Vode in Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V letih 1966-68 je bil član mladinske selekcije NK Rudarja.

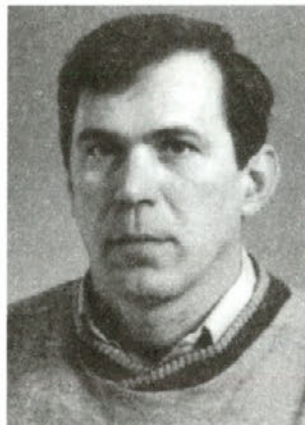

Silvo Juvan,
upokojen 4. aprila

Rodil se je 17. novembra 1938 v Spodnjem Razborju

pri Slovenj Gradcu. Oče dveh otrok: Zorana in Silva. Od 8. septembra 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kmetijski mehanik v službi zavarovanja, kjer je delal kot varnostnik do upokojitve.

Bil je član in predsednik delavskega sveta obrata in podjetja ter član njegovih komisij ter član upravnega odbora sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Šentilj-Velenje, Jašek Škale-Škale, regulaciji reke Pake ter v več mladinskih delovnih brigadah. V prostem času se ukvarja s smučanjem, tenisom, težko atletiko, bil je član pevskega, čebelarskega in avto-moto društva, ukvarja pa se tudi z vrtnarstvom in sadjarstvom. V slovo sodelavcem je zapisal, da v glavnem pri delu v podjetju ni imel problemov in da vsem želi le 'srečno'.

Mirko Vrabič,
upokojen 8. aprila

Rodil se je 25. marca 1950 v Trbovljah. Poročen s Slavico, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Natalije in Ksenije.

Od 4. decembra 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1968 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Leta 1991 je bil premeščen v Proizvodni sektor Skupnih služb, kjer se je upokojil kot kontrolor jeklenega podporja. Leta 1969 je opravil tečaj za varilca.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kolektivno premogovnika želi veliko uspeha v prihodnjih letih.

Adam Pušnik,
upokojen 23. aprila

Rodil se je 10. decembra 1954 v Slovenj Gradcu. Poročen s Stanislavo, rojeno Smagaj. Oče treh otrok: Kristine, Marka in Mateja.

Od 16. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojašine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Upokojil se je kot vodja priprave. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo največ ukvarjal s kuhanjem, vsem sodelavcem pa želi 'srečno'.

Marjan Fujs,
upokojen 26. aprila

Rodil se je 10. novembra 1946 v Slovenj Gradcu. Poročen z Ireno, rojeno Iskrač. Oče dveh otrok: Marijana in Mateja.

Od 19. decembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot trgovski pomočnik v skladišču v komercialnem sektorju. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1986 je opravil izpit za kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za krvodajalstvo. V prostem času igra šah, svojim sodelavcem pa želi še veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.

Branko Kovačič,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 26. januarja 1950 v Druškovcu, Hrvaška. Poročen z Dragico, rojeno Harjač. Oče dveh otrok: Rada in Anite.

Od 29. septembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Leta 1986 je bil premeščen v jamo Škale, kjer se je upokojil kot kombajnist na odkopu. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Leta 1986 je opravil izpit za upravljalca pridobivalnih strojev.

Bil je dejaven pri sindikatu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rekreativno se je ukvarjal z nogometom in tekmo, v pokoju bo s tem nadaljeval, pa še vrtnaril in gobaril. Vodstvu podjetja želi veliko uspehov v prihodnje, sodelavcem pa uspeha pri delu ter jim z lepimi pozdravi želi 'srečno'.

Miroslav Krk,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 30. junija 1950 v Zabukovici.

Od 9. septembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojašine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil udarniško značko. Ukvarjal se je in se bo še z balinanjem. Poslavlja se z željo, da bi bili sodelavci zdravi in delali brez nezgod.

Janez Zapušek,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 29. maja 1947 v Škarnicah pri Celju. Poročen z Marijo, rojeno Selan. Oče treh otrok: Petra, Katarine in Jakoba.

Od 7. julija 1968 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1967. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Skupnih službah, kjer se je upokojil kot dežurni rudnika. Leta 1984 je opravil 80-urni tečaj prve pomoči, leta 1985 začetni in nadaljevalni tečaj nemškega jezika in leta 1989 tečaj iz računalništva.

Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij ter član in poverjenik sindikata. V delovnih akcijah pri izgradnji vodovoda, kotalkališča, doma ferialcev in otroškega igrišča v Velenju je opravil več kot 1000 udarniških ur. Bil je krvodajalec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju se bo rekreiral, sprehajal, potoval in skrbel za hišo in njeno okolico. Sodelavcem sporoča: "Lepo je bilo z vami! Bodite veseli, da ste člani tega kolektiva!"

Franc Cevzar,
upokojen 14. maja

Rodil se je 25. januarja 1942 v Hrastovcu. Poročen z Marijo, rojeno Sedovnik. Oče dveh otrok: Mateje in Tatjane.

Od 4. januarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1966 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Jamski mehanizaciji, kjer je delal do upokojitve. Nazadnje je bil vodja obrata Jamska mehanizacija in tehnični vodja strojne službe. Leta 1976 je opravil tečaj za upravljanje rudarske odkopne mehanizacije in istega leta diplomiral na visoki tehniški šoli I. stopnja ter si pridobil naziv inženirja strojništva.

Bil je predsednik delavskega sveta podjetja. Sodeloval je v udarniški izgradnji Velenja pri regulaciji reke Pake, gradnji mestnega parka in urejanju mesta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, dobil priznanje za 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, priznanje za inovatorstvo in bil 2-krat inovator občine Velenje. Prejel je tudi državna odlikovanja, in sicer medaljo dela, red dela s srebrnim vencem in prvomajsko nagrado dela.

V prostem času se rekreira, planinari, smuča, igra tenis, ukvarja se s psom in kinologijo nasploh, precej časa pa mu vzame tudi urejanje in vzdrževanje hiše in njene okolice.

Jože Doberšek,
upokojen 31. maja

Rodil se je 10. oktobra 1949 v Trbovljah. Poročen z Ireno, rojeno Oštir. Oče dveh otrok: Gregorja in Jožeta.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1968 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve kot dežurni električar na odkopih. Opravil je izpit za električarja v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij ter sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale, Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel priznanje OF za delo v KS Desni breg.

V pokoju se bo ukvarjal z rekreacijo, vrtničarstvom in spoznavanjem Slovenije. Sodelavcem želi varno delo, obilo zdravja, spoštovanje drug drugega ter srečno pot v pokoj!

Alija Golač,
upokojen 31. maja

Rodil se je 2. julija 1946 v Jelovčem Selu pri Gradačcu, Bosna in Hercegovina. Poročen s Safeto, rojeno Jukan. Oče treh otrok: Sabahudina, Sabine in Aide.

Od 8. aprila 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Leta 1980 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer se je upokojil kot kombajnist na odkopu. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata in zveze komunistov. Sodeloval je pri udarniški regulaciji reke Pake. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter dobil udarniško značko za akcije v podjetju.

V pokoju se bo ukvarjal s šahiranjem in ribolovom. Želi si, da bi se kolektiv premogovnika še naprej boril za dobre delovne uspehe pri proizvodnji premoga, da bi se zgodilo čim manj nezgod ter vsem želi 'srečno'.

Ivan Jeseničnik,
upokojen 31. maja

Rodil se je 18. decembra 1950 v Mislinji. Poročen s Silvo, rojeno Vivod. Oče treh otrok: Urške, Matjaža in Uroša.

Od 5. marca 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1970/71. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1985 v jamo Preloge, kjer se je upokojil kot vodja rudarskega vzdrževanja. Leta 1971 je opravil izpit za pomočnika kopačev in leta 1974 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času poje v pevskem zboru in igra na harmoniko. Vsem želi 'srečno'!

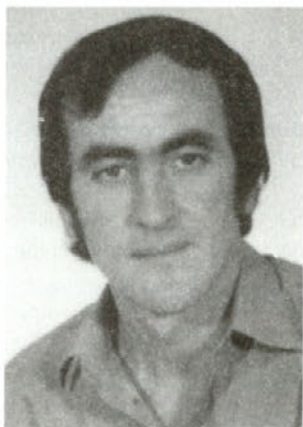
Štefan Leskovar,
upokojen 31. maja

Rodil se je 31. decembra 1944 v Koprivnici, Hrvaška. Oče dveh otrok: Srečka in Vanje.

Od 5. septembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot polkvalificirani strugar v jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Upokojil se je kot dežurni glavnega odvoza. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificiranega kovinarja.

Bil je član delavskega sveta ter delegat delegacije združenega dela REK. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju, prejel udarniško značko in diplomu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter prejel priznanje za 55-krat darovano kri.

V prostem času keglja in se ukvarja z vrtičkarstvom. Vsem zaposlenim v premo-govniku želi veliko zdravja, medsebojnega razumevanja, vodstvu dobro vodenje podjetja, delavcem v jami pa čim manj nesreč. "Vsem od srca srečno in veselo!" je dodal.

Jože Musar,
upokojen 31. maja

Rodil se je 12. marca 1948 v Gorelcah pri Laškem. Oče enega otroka: Damjana.

Od 20. oktobra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani strojni ključavničar v Jamski mehanizaciji, kjer se je upokojil kot skrbnik osnovnih sredstev. Leta 1979 je končal šolanje v Delovodski strojni šoli v Mariboru in pridobil naziv strojnega delovodje. Leta 1983 je opravil tečaj iz osnov hidravlike in leta

1988 tečaj za izdelavo dolgih spletov vlečne vrvi.

Bil je dejaven v delavskem svetu REK in obrata ter član sindikata. Sodeloval je v vseh udarniških delovnih akcijah v podjetju in prejel priznanje za prizadevno delo v akciji čim večjega odkopa premoga. Nagrajen je bil za 20 let dela.

Popravek

V lanski prilogi Rudarja o upokojenih delavcih (Rudar 4/96, junij 1996) smo objavili notico o upokojenem Francu Dobovičniku s pomanjkljivimi podatki. Zato notico popravljamo in se gospodu Dobovičniku opravičujemo.

Franc Dobovičnik, upokojen 28. maja 1996

Rodil se je 2. julija 1939 v Strmcu nad Dobrno.

Od 6. septembra 1962 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v zunanji dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v obrat HTZ, kjer je delal do upokojitve. Med delom je opravil tečaj za cirkularista.

Na obisku pri upokojenem rudarju Francu Mehu

Kdor ne prizna poraza, ne more biti poražen.

Tudi tako lahko začnem tale zapis. Celo prav primerno je, saj Franc Meh je človek, ki poraza ne prizna. Že 1975. leta, ko je postal invalid zaradi bolezni in je bil v našem premogovniku prestavljen k lažjemu, zanj primernejšem delu, ni omahoval, temveč je kar hitro začel z novima aktivnostima: rezbarjenjem ksilita in žganjem na les. Minilo je več kot dvajset let, v tem času - leta 1990 - se je upokojil, ljubezen do oblikovanja lesa, ksilita pa je ostala.

“Sedaj je to moj hobi, ob katerem pozabim na težave z zdravjem, se sprostim in sem vesel, da lahko ustvarim nekaj za znance, prijatelje. Te svoje izdelke iz ksilita ali pa iz lesa namreč prav rad podarim, marsikaterega pa obesim na steno naše kmečke sobe.”

Tako je preprosto povedal Franc in res se v njihovi kmečki sobi pozna, da je pri hiši mojster, ki rad rezbari in žge iz naravnih materialov. Tudi eden izmed dveh Francevih sinov se je že navzel ljubezni do vrezovanja podob v les.

Franc Meh se predvsem rad spominja svojega dela v našem podjetju. To se pozna večini njegovih izdelkov, saj motive znova in znova išče v rudarstvu. To pa veje tudi iz njegovih besed!

“V premogovniku sem začel delati 1964. leta. Na čelu sem delal, dokler me ni zdravje zapustilo. Potem sem bil od 1975. do 1980. leta stikalist, nadaljnjih deset let pa sem prebil pri vrtalcih v skladišču,” se spominja in se pohvali, da ima na vsa leta dela v premogovniku lepe spomine.

“Kot invalid se nisem počutil prav nič zapostavljenega,” je dodal. “To je zasluga mojih šefov. Ko sem zbolel, so zame našli primerno delo in niso mi dajali občutka, da sem odveč, nekoristen. Posebej v lepih spominih imam vodjo Priprav.

Svoje sodelavce in delo sem po upokojitvi kar precej pogrešal, potem pa sem se navadil biti upokojenec, saj drugega mi niti preostalo ni. Novice iz mojega bivšega podjetja mi zdaj nosi mlajši sin Smiljan, ki tudi dela pri vrtalcih.”

In kaj še počne Franc? Februarja letos je bil operiran na kolku in tako torej sedaj predvsem okreva, po malem rezlja iz ksilita, vzame v roke kakšen kos lesa. Veseli se življenja in občuduje naravo. Živi namreč v mirni, zeleni dolini na robu Gaberk. Hišo sta zgradila že njegova starša, prenovila, dogradila in res lepo uredila pa sta jo Franc in Cirila. To je njegova žena, ki je vedno skrbela za dom, otroke, družino in tudi sedaj večino teh obveznosti nosi na svojih ramenih. Pomagata ji sinova Vojko in Smiljan, ki živita doma. Oba sta še neporočena, a Franc, ki si želi vnuke, upa, da bosta kmalu domov pripeljala nevesti.

To je Franceva velika želja. Sicer pa si želi predvsem zdravja za svoje najbližje in zase, dovolj ksilita, v katerega bo vžgal lepe rudarske podobe, in mogoče kdaj kakšno razstavo svojih izdelkov.

Dragica Marinšek